

# RUDAR

GLASILO KOLEKTIVA  
RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA — TITOVO VELENJE

LETO XVII

TOREK, 26. APRIL 1983

ŠTEVILKA 2

Celje - skladišče

D-Per  
65/1983



5000013537,2

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE



Marxov grob na londonskem pokopališču Highgate

## Ob 100-letnici Marxove smrti

"Kot najbolj utemeljena in v praksi tudi najbolj razširjena teorija o spreminjanju sveta je marksistična misel tudi danes v središču socialnih in ideoloških bitk trden temelj revolucionarnemu delovanju sodobnega delavskega razreda..."

(Iz govora Mitje Ribičiča na svečani seji CK ZKJ ob 100-letnici Marxove smrti)

Eden največjih genijev sodobnega človeštva Karl Marx - rojen leta 1818 v Trieru v Nemčiji - je umrl v Londonu leta 1883.

Spričo zgodovinskih revolucionarnih sprememb, do katerih je prišlo pod vplivom njegovih znanstvenih odkritij in revolucionarnega nauka, je brez dvoma velikan, ki ne pripada le enemu obdobju, enemu gibanju, enemu narodu, eni državi.

Njegovo ogromno življenjsko delo zajema pet delov: filozofski temelji, zgodovinski materializem, kritika kapitalistične politične ekonomije, teorija razrednega boja in teorija proletarske revolucije.

Marxovo celotno obsežno delo izhaja iz spoznanja, da je bistvo vsega delo, postopek osvobajanja človekovega dela, spreminjanje presežnega dela v potrebno delo, pravi humani demokratični socializem, ki zagotavlja možnosti in okoliščine, v katerih bo delo za slehernega človeka postalo svo bodna, ustvarjalna dejavnost.

Vendar Marx ne ostaja pri svojih spoznanjih samo teoretik, kar mu nekateri očitajo, ampak je v prvi vrsti revolucionar! Filozofija in vse druge znanosti so imele zanj le tolikšen smisel in veljavo, kolikor so prispevale ne samo k spoznavanju in razlagi sveta, temveč k njegovemu spreminjanju. S Karlom Marxom sta se združila teorija in realno socialno giba-

Dalje na 2. strani!

Delavkam in delavcem REK Titovo Velenje, njihovim svojcem in upokojenim delavcem REK Titovo Velenje

za prvi maj, praznik dela, iskreno čestitamo  
in želimo za naprej še več uspehov in sreče.

Iskrene čestitke tudi drugim občanom!

Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi REK Titovo Velenje

nje. Bil je prvi, ki je skupaj z Engelsom spoznal, da ni dovolj le klicati raj bodočnosti, temveč se je treba za bodočnost predvsem boriti. To pa stori le tisti, ki nima kaj zgubiti, torej delavski razred. Jasno je, da če hočemo svet spremeniti in če hočemo, da bo ta sprememba v skladu z našimi revolucionarnimi cilji, ga moramo prej spoznati. Čim celoviteje in točneje ga bomo spoznali, toliko lažje in zanesljiveje ga bomo lahko spremenili. Cilj marksizma je torej spoznavanje protislovij sveta, je teorija, a ne teorija zaradi teorije, temveč orožje za revolucionarno spreminjanje sveta. Ravno na to opozarja Marx v svoji znameniti enajsti tezi o Feuerbachu: "Filozofi so svet le različno razlagali, gre pa za to, da ga spremenimo."

V tej nujnosti povezave teoretičnih spoznanj s praktično revolucionarno preobrazbo družbenih protislovij je osnova marksizma in delavskega gibanja, ki se je razvijalo od prvega kongresa Zveze komunistov leta 1847, komunističnega manifesta leta 1848, prve internacionale leta 1864, Pariške komune leta 1871, v času oktobrske revolucije do socialistične revolucije v Jugoslaviji (1941-1945) ter obdobja po drugi svetovni vojni, ko smo bili priča nastajanju novih socialističnih držav in odpravljanju kolonialnega sistema.

Ustvarjalni odnos do Marxa in marksizma ima za jugoslovansko socialistično revolucijo trajno zgodovinsko vrednost, še zlasti aktualen pa je danes, ko se spopadamo z vrsto novih vprašanj. Naša revolucija je dokazala dosegljivost in uresničljivost socialistične samoupravne družbene skupnosti, v kateri delovni človek svobodno odloča o lastni in skupni usodi in je za svojo usodo sam odgovoren. Kardelj je to odgovornost jasno opredelil: "Človeku ne more prinesiti sreče ne država, ne sistem, ne politična stranka. Srečo si lahko ustvari le človek sam."

Bolj kot kdaj prej velja resnica, da lahko živimo in preživimo le, če bomo gradili novo družbo in odnose v njej, ki bodo zasnovani na Marxovem nauku. Naš odnos do marksizma v bistvu izvira iz naše zgodovinske odgovornosti za lastno bit. Tega se moramo zavedati.

Drago Bahun

## Z letne seje konference osnovnih organizacij zveze sindikatov ESO

Člani predsedstva konference osnovnih organizacij zveze sindikatov v delovni organizaciji ESO so na šestnajstih sejah, kolikor so jih imeli v letu 1982, na osnovi delovnega programa in sprotih nalog konference razpravljali predvsem o vprašanjih, ki so skupna in pomembna za delo vseh osnovnih organizacij zveze sindikatov v ESO, in pri tem težili h krepitvi enotnega in usklajenega dela vseh osnovnih organizacij ZS v svoji delovni organizaciji.

V četrtek, 24. marca, so v sejni sobi delovne organizacije ESO v Novih Prelogah člani konference na njeni letni seji, ki so se je udeležili tudi predsednik in člani poslovnega organa, vodje temeljnih organizacij in še nekateri drugi delavci ESO ter predstavniki občinskega sindikalnega sveta Titovo Velenje, primerjali programske usmeritve konference, sprejete v začetku leta 1982, z opravljenim delom. Poleg tega so obravnavali poročilo nadzornega odbora konference, poročilo o poslovanju sindikalne blagajne vzajemne pomoči in poročilo športne komisije v svoji delovni organizaciji, za nadaljnje enoletno obdobje pa so delovni program konference iz leta 1982 dopolnili z nekaj novimi nalogami.

V začetku leta 1982 so si - je v poročilu povedal predsednik predsedstva konference Jože Ramšak - zadali vrsto gospodarsko-stabilizacijskih nalog; v zvezi z njimi tudi naloge, ki se tičejo uresničevanja planskih dokumentov, uveljavljanja načela nagrajevanja po delu in delovnih rezultatih v ESO, kadrovske in organizacijske krepitve osnovnih organizacij zveze sindikatov v svoji delovni organizaciji, utrjevanja delegatskega sistema, reševanja socialne varnosti delavcev in problematike invalidov, varstva pri delu, rekreacije kakor tudi obrambno-varnostnih priprav v ESO.

So v ESO s sindikalnim delom zadovoljni? Ne, niso popolnoma zadovoljni, saj v preteklem enoletnem obdobju niso opravili vseh nalog, ki so si jih zadali.

Ugotovili so, da so premalo storili zlasti pri stabilizacijskih prizadevanjih, usmerjenih v boljše izkoriščanje delovnega časa. Pri tem so obsodili neenotno prehajanje na novo razporeditev delovnega časa tako v ESO kakor tudi v celem REK Titovo Velenje in naši občini. Dejali so, da se je ta prehod predolgo vlekel in bil neusklajen in da so se zato krhali odnosi med de-

RUDAR - INFORMATOR, glasilo kolektiva sestavljene organizacije REK Titovo Velenje (Titovo Velenje - Rudarska 6, telefon 851 100)

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Ivan Krejan (RL Titovo Velenje - J. mehanizacija) - namestnik Ivan Jelen (RL Titovo Velenje - J. Škale), Anton Ribarič (RL Titovo Velenje - DSSS) - namestnik Igor Jevšovar (RL Titovo Velenje - J. Preloge), TE Šoštanj - Maks Lomšek (namestnica Zinka Moškon), ESO - Alojz Filipančič (namestnik Dragan Čelofiga), SIPAK - Roman Rebernik, EFE - Mile Maksimovič (namestnica Milena Gril), Avtoprevoznništvo in servisi - Anton Sever (namestnik Branko Kranjčec), Tiskrana - Silvo Pešak (namestnica Marija Boruta), Družbeni standard - Dragica Pohar (namestnik Jože Mirtič), Avtomatska obdelava podatkov - Irena Likar (namestnica Mira Uranc), Zavarovanje - Niko Pečovnik, DSSS SOZD - Branko Ledinek (namestnica Anica Pristovšek);
- delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Konstantin Kuzmin (DSSS SOZD - odgovorni urednik), Rafael Batič (DSSS SOZD - glavni in tehnični urednik), Bojan Ograjenšek (DSSS SOZD - novinar reporter), Draga Lipuš (DSSS SOZD - novinar-ka lektorica), Vesna Kores (DSSS SOZD - tajnica in stavka glasila), Lojze Ojsteršek (DSSS SOZD - fotografske storitve), Miha Pevnik (DSSS SOZD - tajništvo samoupravnih organov SOZD), Irena Seme - Tirnanič (referentka za informiranje v TE Šoštanj) in predstavnik OK SZDL Titovo Velenje.

Predsednik uredniškega odbora: Ivan Krejan • Naslov uredništva: Titovo Velenje - Prešernova 10 (DSSS SOZD - telefon 851 100, interno 260 - soba 58 nad pošto Titovo Velenje)

Tiska DO Tiskarna REK Titovo Velenje (Titovo Velenje - Celjska cesta, telefon 850 566 ali 851 630) • Glasilo prejema vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada 6 500 izvodov

lavci, povečalo število kršitev delovnih obveznosti in v končni posledici slabšali skupni delovni rezultati. Za svojo prvo nalogo so si zavoljo tega določili spodbujanje uresničevanja sklepov in stališč akcijske konference zveze komunistov ESO, ki so jo imeli sredi februarja in so na njej ugotovili nujnost za bolj-



Seja konference je potekala v sejni sobi delovne organizacije ESO v Novih Prelogah.



Na gornji sliki levo Jože Ramšak, predsednik predsedstva konference, med poročanjem.



šo organizacijo gospodarjenja, učinkovitejše združevanje sredstev za razvoj ESO, tesnejše povezovanje ESO s sorodnimi dejavnostmi v občini Velenje in izven nje, preverjanje uresničevanja sprejetih samoupravnih dogovorov, krepitev izvoznih dejavnosti ESO in pripravljanje takih poročil o delu

in poslovanju znotraj ESO, da bodo razumljiva večini delavcev v delovni organizaciji. Trimesečne in letne pregledne dela in poslovanja svojih organizacij združenega dela so delavci ESO sicer obravnavali, a kaže, da v njih niso dobili jasnega prikaza delitve dohodka v temeljnih organizacijah in delovni organizaciji ESO. Poleg tega je bilo rečeno, da imajo delavci čedalje manj možnosti za odločanje o dohodku svoje temeljne organizacije, in to zato, ker je - kakor ugotavljajo - o njem že vnaprej skoraj vse odločeno.

Glede nagrajevanja delavcev po delu in rezultatih dela so nekaj stvari že uredili, vendar menijo, da vestni in ustvarjalni delavci še vedno niso dovolj nagrajani za svoje delo. Osnova za delitev dohodka, čistega dohodka in osebnih dohodkov v posameznih delih ESO morajo biti - so dejali - delovni rezultati delavcev. Ob tem so terjali, da dobijo delavci, ki opravljajo podobna dela in naloge, enako plačilo za enako količino in kvaliteto opravljenega živega dela. V okviru te naloge - so omenili - bodo v ESO izdelali tudi merila izkoristka osebnega delovnega časa in delovne storilnosti delavcev, za vso kovinsko in elektro industrijo v Sloveniji pa naj bi letos sprejeli sporazum o razporejanju dohodka.

Nadalje smo na letni seji konference slišali, da je svobodna menjava dela znotraj ESO v samoupravnih aktih sicer urejena, pri vsakodnevnem delu pa da se še vedno kaže zapiranje temeljnih organizacij vase in s tem zmanjšanje vloge celotne delovne organizacije ESO. Okrepiti bodo morali - so menili - predvsem odnos, zaupanje med delavci skupnih služb in delavci temeljnih organizacij ESO in uveljaviti tako organizacijo del in nalog, ki bo omogočala kar najbolj množično vključevanje delavcev v vse faze sprejemanja samoupravnih odločitev. Tako - so dejali - bodo lahko tudi bolj enotno nastopali na tržišču in krepili razvoj svoje delovne organizacije.

Nadalje, programsko-razvojne naloge bodo vključili v srednjeročne plane organizacij združenega dela ESO 1981-1985, ne bodo pa pozabili tudi na združevanje dela in sredstev v sestavljeni organizaciji REK Titovo Velenje in širšem družbenem prostoru.

## Kaj so rekli o delegatskem sistemu?

Delegatski sistem tako kakor marsikje drugje tudi v ESO še ni resnično v rokah delavcev. Predvsem morajo več storiti za medsebojno obveščanje delavcev in delegacij v njem. Zato bodo v prihodnje predsednike svojih delegacij za delegiranje v zbor združenega dela občinske skupščine in skupščine interesnih skupnosti vabili na seje samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij v ESO, da bodo na njih poročali o delu delegacij.

V sindikatu ESO pa se lahko pohvalijo s skrbjo za socialno varnost svojih članov. Sindikalna blagajna vzajemne pomoči je na primer 91 delavcem iz ESO dala kratkoročna posojila v skupnem znesku 848 000 dinarjev. Korak naprej so naredili tudi pri reševanju problemov svojih delovnih invalidov, ko so v letu 1982 ustanovili aktiv invalidov ESO.

V aktivu invalidov ESO so se med drugim lotili stvarne priprave na javno razpravo o osnutku novega zakona SR Slovenije o pokojninskem in invalidskem zavarovanju v delovni organizaciji ESO in obravnavali predlog samoupravnega sporazuma o izkoriščanju pravic iz zdravstvenega varstva. Skratka, v njem si prizadevajo zagotoviti delovnim invalidom v ESO pravico do ustreznega drugega dela in do denarnih nadomestil, ki jim gredo zaradi opravljanja nižje vrednotenih ustreznih drugih del in nalog.

Vredna pohvale je tudi aktivnost sindikata ESO pri delavskem športu in rekreaciji, organizaciji praznovanja 30-letnice ESO lani spomladi ter vključevanju delavcev ESO v lanske prostovoljne delovne akcije v našem kombinatu in vsakoletna tekmovanja kovinarjev. /Pripravila Draga Lipuš/

## Z akcijske konference komunistov v delovni organizaciji ESO

# TEŽJE GOSPODARSKE RAZMERE TERJAJO UČINKOVITEJŠO AKCIJO VSEH DELAVCEV

Kar težko bi našli boljše sporočilo s skoraj štiriurne razprave na tej konferenci, ki je potekala v četrtek popoldne, 17. februarja, v menzi delovne organizacije ESO v Novih Prelogah, poleg komunistov iz vseh štirih temeljnih organizacij in delovne skupnosti skupnih služb delovne organizacije ESO, vključno s predsednikom in člani njenega poslovnega odbora, pa so se je udeležili sekretar in člani predsedstva občinskega komiteja ZKS Titovo Velenje in člani poslovnega odbora naše sestavljene organizacije. Torej je bila to v bistvu skupna seja, sestanek, predsedstva občinskega komiteja ZKS Titovo Velenje in komunistov iz te delovne organizacije našega kombinata.

Po kratkem uvodu v konferenco, ki ga je naredil sekretar predsedstva občinskega komiteja ZKS Titovo Velenje Janez Živko je besedo prevzel Igor Lempl, predsednik 7-članskega predsedstva stalne akcijske konference komunistov v delovni organizaciji ESO kot oblike njihovega političnega dela.

### Iz prispevka Igorja Lempla

"Komunisti v delovni organizaciji ESO ugotavljamo, da so temeljne organizacije ESO med seboj dohodkovno sicer soodvisne, vendar ne toliko, da bi pridobile dohodek na osnovi skupnega prihodka. Zato komunisti menimo, da izdelani predlog za združitev treh temeljnih organizacij ESO (EO-Elektro obratov, VTO-Vodovodno-toplovodnih obratov in KKO-Krovsko-ključavničarskih obratov) ni utemeljen. Obenem se komunisti ne strinjamo z ugotovitvijo posameznikov v delovni organizaciji ESO, da so družbenopolitične organizacije njenih temeljnih organizacij terjale izdelavo predloga za združitev omenjenih treh temeljnih organizacij, saj so dale le pobudo za zboljšanje organiziranosti del in nalog, zlasti v skupnih službah delovne organizacije ESO, in hkrati terjale natančnejšo opredelitev del in nalog prodaje na ravni delovne organizacije in njenih temeljnih organizacij.

Komunisti v delovni organizaciji ESO terjamo organiziranje take razvojne službe na ravni delovne organizacije, ki bo sposobna uresničevati potrebe vseh štirih temeljnih organizacij ESO. Obenem od razvojne službe pričakujemo izdelavo takšnih razvojnih programov, ki bodo temeljnim organizacijam EO, KKO in VTO omogočili prehod s pretežno obrtniškega načina na razmeroma sodoben način proizvodnje, ki je zaenkrat organiziran samo v temeljni organizaciji Strojni obrati.

Nadalje ugotavljamo, da je dejavnost delovne organizacije ESO kljub temu, da ima pomembno vlogo pri pridobivanju premoga v RLV, v sestavljeni organizaciji REK Titovo Velenje vezana samo na skupno funkcijo nabave, skupno uvozno-izvozno službo in izobraževalno ter socialno funkcijo. Zato smo mnenja, da se vezi med delovno organizacijo ESO in drugimi OZD v SOZD REK Titovo Velenje vse bolj rahljajo, saj je tudi dogovarjanje o izvajanju del, za katera smo v ESO usposobljeni, med ESO in drugimi OZD v SOZD vse manj.

Komunisti v delovni organizaciji ESO se zavzemamo za prodajo izdelkov in storitev OZD v ESO v okviru SOZD REK Titovo Velenje, obenem pa želimo, da bi bili udeleženi pri nabavi repromateriala po prednostnem vrstnem redu, ki ga omogoča konjunktura za proizvajalce energijskih surovin.

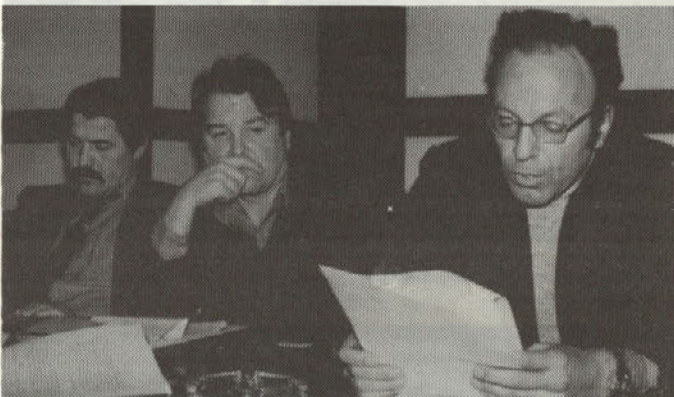
Pri uresničevanju svojih programov se delovna organizacija ESO povezuje z OZD zunaj občine Velenje, sodelovanja med njo in OZD v velenjski občini s podobno dejavnostjo pa skoraj ni. Komunisti v delovni organizaciji ESO ugotavljamo, da je primanjkanje sposobnosti za kvalitetno opravljanje dela poglaviti vzrok tega, da OZD v velenjski



Razprava na konferenci je pokazala, da je v ESO marsikaj hudo narobe.



Sekretar predsedstva občinskega komiteja ZKS Titovo Velenje Janez Živko (levo) in Igor Lempl, predsednik predsedstva stalne akcijske konference komunistov v delovni organizaciji ESO



Od leve proti desni udeleženci razprave Alojz Filipančič, Vili Jelen in Janko Šme



Ob sklepu konference so družbenopolitične organizacije v ESO dobile nalogo, da na osnovi razprave na konferenci zasnujejo program aktivnosti za zboljšanje razmer v svoji delovni organizaciji.

občini ne kažejo interesa za sodelovanje pri uresničevanju programov naše delovne organizacije. Glede pripravljenosti poslovnih delavcev v naši delovni organizaciji za spreminjanje razmer pa komunisti menimo, da njihov dober namen skopni takoj potem, ko pride do organiziranja kakšne konkretne akcije v ta namen.

Torej moramo v Elektrostrojni opremi, ESO, strniti vse sile za udrte družbeno-ekonomskega položaja in nadaljnji uspešni razvoj svoje delovne organizacije."

## Kaj je povedal Vili Jelen, predsednik poslovnega odbora DO ESO?

Najprej je na kratko orisal razvojno pot, nato pa je poročal o lanskih proizvodnih in poslovnih rezultatih ESO in težavah, ki tarejo to - po številu zaposlenih in ustvarjenem celotnem prihodu - tretjo delovno organizacijo v našem kombinatu.

Pri naštevaju težav je izhajal iz ugotovitve, da je delovna organizacija ESO v zadnjih dveh letih začela zgubljati vodilno vlogo v proizvodnji rudarske jamske opreme v Jugoslaviji. Med vzroki tega je na prvo mesto postavil vse hujše primanjkanje nujno potrebnega repromateriala, na drugo mesto pa primanjkanje ustrezno usposobljenih strokovnih kadrov. Zaradi sprejemanja naročil za dela, ki so presegla naše proizvodne zmogljivosti - je dejal - je med delavci ESO začelo prihajati do nesoglasij, skaljenih medsebojnih odnosov. Medsebojni odnosi delavcev pa se po njegovem mnenju krhajo že dalj časa tudi zato, ker se ne uresničujejo določila samoupravnih splošnih aktov, ki urejajo odnose med temeljnimi organizacijami in delovno skupnostjo skupnih služb ESO. Za slabšanje medsebojnih odnosov delavcev in krizo v izvajanju proizvodnega programa ESO pa je predsednik poslovnega odbora Jelen nekaj krivde pripisal tudi zunanjim činiteljem, izven delovne organizacije ESO. Kar se tiče teh činiteljev - je dejal - pogrešam zlasti večjo učinkovitost nabavne službe in razvojno-tehničnega področja skupnih služb našega kombinata. Spričo te okoliščine jim je baje danes žal, da so zanemarili razvoj lastne razvojno-konstruktivske službe. Tudi poskus uvajanja poslovnega sodelovanja z OZD v širši družbenopolitični skupnosti, s katerim so hoteli premostiti svoje premajhne proizvodne zmogljivosti, po njegovem mnenju ni dal pričakovanih rezultatov. Za vzrok tega pa je omenil okoliščino, da danes v Jugoslaviji ni proizvajalca opreme, ki bi naročila za dobavo opreme lahko izpolnil v tako kratkih rokih, kot jih postavljajo naročniki. Ob tem je spregovoril tudi o izvajanju programa naložbe v proizvodno elementov hidravličnega podpora "dowty" v ESO in glede izvajanja tega programa opozoril, da je iz več razlogov zašlo v resno krizo. Prvič - je dejal - je vzrok krize primanjkanje cele vrste repromaterialov, nato prepočasno združevanje sredstev za nakup še manjkajoče proizvodne opreme, poleg teh dveh vzrokov pa tudi - kar se je pokazalo letos - nabava neustrezne proizvodne opreme z ozirom na sporazum o medsebojni izmenjavi izdelkov z angleško firmo Dowty.

Svoj prispevek k razpravi je predsednik poslovnega odbora delovne organizacije ESO sklenil takole:

"Z ozirom na razmere, ki sem jih opisal, so neupravičene kritike posameznikov in skupin v naši delovni organizaciji in zunaj nje, ki nam, poslovnim delavcem v ESO, očitajo, da izhod iz težav naše delovne organizacije iščemo v kooperaciji s predstavniki drobnega gospodarstva. Vse pobude, ki smo jih doslej za poslovno sodelovanje naslovili na OZD kovinsko-predelovalne industrije v Sloveniji in tudi drugih republikah, namreč niso rodile nobenega uspeha. Pa še to moram povedati, da tudi s sklenitvijo samoupravnih sporazumov o poslovno-tehničnem sodelovanju z 'Bratstvom' v Pucarjevem in 'Fadipom' v Beču - razen upočasnjenega tempa našega razvoja - nismo ničesar pridobili."

Za Vilijem Jelenom se je v razpravo vključil Alojz Filipančič, član poslovnega odbora DO ESO za kadrovske-spolne zadeve, in menil, da je med najpomembnejšimi nalogami ESO brez dvoma dograjevanje samoupravne organiziranosti. Skrbi me zlasti - je rekel - počasno preraščanje sedanjih obrtniških delavnic v naši delovni organizaciji v višjo obliko tehnološke organiziranosti, obenem pa stališče delavcev v zvezi s pobudo za združitev že omenjenih treh naših temeljnih organizacij v eno, da s to združitvijo zaradi kadrovske strukture, kakršno v teh temeljnih organizacijah imamo, ne bi hiteli.

V nadaljevanju svojega prispevka je Alojz Filipančič dejal, da je sicer upravičena kritika nekaterih delavcev, da bi morale biti skupne službe ESO organizirane tako, da bi učinkovitejše, skladnejše z določili sprejetih samoupravnih splošnih aktov odigravale svojo vlogo,

vendar da bi v ta namen bilo treba spremeniti tudi način zaposlovanja. Že od nekdaj - je opozoril - zaposlujemo kratkovidno, po sistemu "iz rok v usta", in tako zaposlovanje zagovarjajo prav delavci iz naših temeljnih organizacij, čeprav je prav takšen sistem zaposlovanja spričo zaostrovanja gospodarskih razmer najprej "izbil dno sodu našega zadovoljstva" s prodajno in razvojno službo delovne organizacije.

Sekretarja predsedstva občinskega komiteja ZKS Janeza Živka je ob tem zanimalo, kako daleč je že speljana reorganizacija DO ESO. Alojz Filipančič mu je odgovoril, da družbenopolitične organizacije temeljnih organizacij ESO predloga reorganizacije sicer niso zavrile, vendar so menile, da se morajo najprej reorganizirati skupne službe delovne organizacije in šele nato temeljne organizacije.

Razprava, ki je že v navedenih prispevkih opozorila na razlike med delavci v delovni organizaciji ESO pri ocenjevanju vzrokov njenih problemov, je v nadaljevanju, ko so se začeli oglašati še drugi udeleženci konference, te razlike še bolj razkrila. Medtem ko so eni menili, da je treba razpravo usmeriti predvsem v ugotavljanje vzrokov proizvodnih težav ESO, so drugi bili mišljenja, da je treba izluščiti predvsem vzroke neugodnih družbenopolitičnih, samoupravnih in gospodarskih razmer v ESO. V daljšem tehtanju, kam usmeriti razpravo, pri katerem so sodelovali Anton Ževart, vodja proizvodnje v temeljni organizaciji Strojni obrati, Janez Živko, Rafko Berložnik, predsednik občinske konference ZKS, in Miran Ahtik, izvršni sekretar v občinskem komiteju ZKS, se je izoblikovalo stališče, da je namen konference v prvi vrsti ugotavljanje pomanjkljivosti v delovanju komunistov v delovni organizaciji ESO pri razreševanju njenih težav, ne pa pogrevanje mnenj o zapletenosti gospodarskih razmer nasploh in iz tega vzroka poslabšanem družbenogospodarskem, samoupravnem in političnem položaju ESO.

Prvi korak za speljavo razprave v to smer je naredil Janko Šme, samostojni projektant standardizacije v skupnih službah DO ESO, ko je kritično ocenil odnose znotraj delovne organizacije ESO in nakazal nekaj možnih poti reševanja težav, ki jo tarejo. Še bolj pa je razpravo speljal v pravo smer Tone Šeliga, predsednik predsedstva občinske konference SZDL Titovo Velenje, ko je opozoril na znake slabljenja delovnega poleta delavcev ESO in menil, da to slabenje izvira iz razmer v ESO, ki nekaterim posameznikom in skupinam omogočajo načrtno oviranje uresničevanja zastavljenih proizvodnih programov.

Svoj prispevek je predsednik predsedstva občinske konference SZDL končal z vprašanjem: "Kaj so za premagovanje takih ovir doslej storili samoupravni organi delovne organizacije ESO?"

Na to vprašanje ni odgovoril nihče, zaradi tega pa je ozadje problema, ki naj bi ga osvetlila razprava, postalo še globlje in širše.

Slobodan Petrović, član kolegijskega poslovnega organa ali, krajše rečeno, poslovnega odbora DO ESO za marketing je na primer dejal, da imajo v delovni organizaciji ESO - če sodi po njenih razvojnih programih - precej večje ambicije od realnih možnosti. K temu je pridal, da so minili romantični časi, ko so ob skromnih delovnih rezultatih lahko "dobro živeli" tudi majhni obrati, ki jih je bilo v ESO do ustanovitve temeljnih organizacij in njihove združitve v delovno organizacijo nič koliko. Opozoril je tudi na kadrovske šibkosti temeljnih organizacij in skupnih služb ESO in menil, da si zaradi nje lahko zadovoljujejo le skromne proizvodne apetite.

Petrovićevo mnenje o kadrovskih razmerah v ESO je podprl Franc Pečovnik, član poslovnega odbora naše sestavljene organizacije za razvojno-tehnično področje, poleg tega pa dejal, da so že leta 1979 izdelani razvojni programi terjali tudi takojšnjo reorganizacijo delovne organizacije ESO, da pa doslej v tej smeri ni prišlo do nobenih sprememb.



Dominik Bastič, obratovodja v TOZD Elektro obrati, je bil drugačnega mnenja...

Trdil je, da imajo kvalitetne proizvodne programe, ki jih v temeljni organizaciji Elektro obrati tudi dosledno uresničujejo. Zavzel pa se je za hitrejši razvoj proizvodnje na veliko in zanikal, da se v tej temeljni organizaciji ESO ukvarjajo - kakor je nekdo prej omenil - tudi s prodajo in nabavo. Dejaj je, da ti dve dejavnosti zanje opravljajo pristojne službe skupnih služb delovne organizacije ESO.

Stanko Rudolf, vodja prodaje v skupnih službah DO ESO, je zanikal Bastičevo trditev glede prodaje. Dejal je, da se prav v tej temeljni organizaciji ESO razmeroma veliko ukvarjajo tudi s prodajo svojih izdelkov in storitev. Vendar po njegovem mnenju to tudi ni čudno spričo okoliščine, da kadrovske zelo šibka prodajna služba delovne organizacije ESO ne zmore opraviti vseh nalog.

"Kadar koli pa smo našo prodajno službo želeli okrepiti z novimi kadri," je nadaljeval, "smo naleteli na ugovor: 'Kaj pa bomo z njimi, kaj znajo in kaj bodo sploh delali?'"

Dominik Bastič je ogorčeno zanikal Rudolfovo trditev, glede zaposlovanja pa jo je podprl Ivan Novak, vodja temeljne organizacije Krovsko-ključavničarski obrati. Rekel je, da so vedno, kadar so hoteli v KKO ali skupnih službah DO ESO sprejeti nove delavce, naleteli na pripombo, da naj ti, ki so že zaposleni, bolj poprimajo za delo.

Zatem je razpravljaval Jože Zajc, član poslovodnega odbora DO ESO za gospodarske zadeve. Uvodoma je potrdil mnenja Stanka Rudolfa in Iva na Novaka. Dejal je, da v zadnjih petih letih v prodajni službi niso zaposlili niti enega novega delavca, in pridal, da je za rešitev problema kadrovske zaprtosti v prvi vrsti nujno razmejiti pristojnosti pri zaposlovanju med temeljnimi organizacijami, delovnimi organizacijami in sestavljeno organizacijo REK Titovo Velenje. Poleg tega pa je priznal, da je zelo pozno dognal, da spričo težavnih razmer v delovni organizaciji ESO in zunaj nje niso sposobni uresničiti programa hidravlike.

Tudi Ivan Gavez, vodja obrata montaže v temeljni organizaciji Strojni obrati, je govoril o kadrovske problematiki, bil pa je mnenja, da strokovni delavci v skupnih službah ESO niso preobremenjeni z delom. "Da so preobremenjeni, lahko trdijo samo tisti člani delovnega kolektiva ESO, ki ne vedo ali nočejo vedeti, da še vedno nimamo vpeljane nagrajevanja po delu in delovnih rezultatih in da v takih razmerah poleg dela plačujemo tudi lenarjenje," je povedal za sklep svojega prispevka.

V razpravo o problematiki zaposlovanja v delovni organizaciji ESO je posegel tudi Konstantin Kuzmin, član poslovodnega odbora naše sestavljene organizacije za kadrovske-spolšno področje. Dejal je, da se že dolgo pojavljajo odpori proti zaposlovanju novih strokovnih kadrov, čeprav pristojni delavci po drugi strani govorijo, da jim novih kadrov ne preostane primanjkuje. "Danes sem slišal," je poudaril, "da v nekaterih temeljnih organizacijah ESO v sodelovanju s svojimi razvojnimi službami uspešno uresničujete zahtevne programe, vendar mislim, da s šestimi diplomiranimi inženirji strojništva, tremi diplomiranimi elektroinženirji in sedmimi strojnimi inženirji, kolikor jih imate v ESO, ni možno uspešno uresničevati tako zahtevnih programov, kakor ste si jih zastavili. Ob tem je glede zaprtosti kadrovanja zgovoren tudi podatek, da lani delovna organizacija ESO ni razpisala niti ene štipendije za visokošolski študij, pa čeprav ima sodobno tovarno; tovarno, v katero je bilo vloženo veliko družbenih sredstev, delo v njej pa poteka pretežno v samo eni izmeni..."

Za njim je ponovno razpravljaval Alojz Filipančič. Opozoril je na vse bolj zaviralno mojstrsko mentaliteto v ESO, ki se kaže v zapiranju temeljnih organizacij za lastne zidove, zadovoljstvu številnih delavcev z doseženimi delovnimi in poslovnimi rezultati brez najmanjše želje po hitrejšem nadaljnjem razvoju in neustreznih kadrovske politiki. Za ali proti tej kritiki so se oglasili Silvo Koprivnikar, izvršni sekretar v občinskem komiteju ZK Titovo Velenje, Igor Lempl, Konstantin Kuzmin, Stanko Rudolf, Vili Jelen in Tone Šeliga in kljub nasprotnim mnenjem dali vedeti, da je v ESO marsikaj hudo narobe, kdo bi naj bil kriv za kaj, pa so sodili vsak drugače.



Takšen vtis je dobil vsaj Dragana Bera, predsednik mladinske organizacije v temeljni organizaciji Strojni obrati, kajti dejal je:

"Mineva že tretja ura naše današnje razprave, kljub temu pa je iz nje razvidno edino to, da si komunisti ne upamo pogledati drug drugemu v oči in pošteno povedati tistega, kar nas žuli. Mislim, da gre v bistvu za slabe medsebojne odnose, ki se z ravni poslovodnih in vodstvenih delavcev prenašajo v neposredno proizvodnjo; na tej relaciji pa prihaja tudi do medsebojnih obtoževanj za proizvodne težave."



Podobnega mnenja je bil tudi Zarko Božič, predsednik osnovne organizacije ZS v TOZD Strojni obrati.

Dejal je, da ga dogajanje na tej problemski konferenci spominja na razpravo v arbitražni komisiji, na kateri ni nikogar, ki bi konkretno razpravljal o perečih težavah. Povedal je še, da odgovornost za uresničevanje programa hidravlike po pogodbi z angleško firmo Dowty morajo prevzeti skupne službe SOZD REK Titovo Velenje, in to zato, ker so to pogodbo podpisali njihovi predstavniki.



Tone Tanjšek, predsednik komisije samoupravne delavske kontrole v DO ESO (in tudi tovrstnega odbora SOZD REK Titovo Velenje), je še enkrat načel kadrovske probleme.

Dejal je, da poslovodni in vodstveni delavci izigravajo za to področje veljavno samoupravno zakonodajo. Poleg tega se je zavzel za uveljavitev svobodne menjave dela in ob tem vprašal, kako je mogoče, da je planska služba v delovnem načrtu skupnih služb delovne organizacije ESO predvidela za izdelavo letošnjega letnega plana kar 7 000 ur, za lanski plan pa samo 2 000.

Nazadnje je razpravljaval še Božo Lednik, predsednik izvršnega sveta skupščine občine Velenje. Na začetku je poudaril, da razmeroma vroča razprava ni bila le posledica nekaterih neurejenih razmer v DO ESO, ampak so jo terjale tudi zaostrene gospodarske razmere v naši državi in svetu. Nato je dejal, da ne glede na različne odpore in nejasnosti širša družbenopolitična skupnost veliko pričakuje od razvojnih prizadevanj v sestavljeni organizaciji REK Titovo Velenje in v njej še zlasti v delovni organizaciji ESO.

"Zavedati se moramo," je sklenil svoj prispevek, "da ne smemo tvegati vprašanja naših otrok čez deset ali več let, kaj smo storili, da bi tudi njim zagotovili delo v tej dolini, mi pa jim nanj ne bomo znali odgovoriti."

To delovno srečanje komunistov v delovni organizaciji ESO je sklenil Janez Živko, ko je v nekaj besedah povzel celotno razpravo na njem in povedal, da morajo družbenopolitične organizacije v DO ESO na osnovi te razprave zasnovati program aktivnosti za izboljšanje razmer v svoji delovni organizaciji.

Zajel Bojan Ograjenšek

## Nova rubrika

# LJUDSKA OBRAMBA IN DRUŽBENA SAMOZAŠČITA V NAŠEM KOMBINATU (I)

Ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v organizacijah združenega dela REK Titovo Velenje organiziramo in izvajamo v skladu z obrambnimi in varnostnimi načrti kot sestavni del redne dejavnosti, in sicer za:

- obrambne priprave temeljnih in delovnih organizacij,
- delo in proizvodnjo v vojni,
- zaščito in reševanje v vojnih akcijah, ob naravnih in drugih nesrečah in v izrednih razmerah ter

- opravljanje nalog in aktivnosti družbene samozaščite.

Vendar da bi delovni ljudje spoznali svoje pravice in naloge pri uresničevanju in razvijanju ljudske obrambe in družbene samozaščite v svojem delovnem okolju, bomo v nekaj nadaljevanjih podali novosti v določilih, ki jih predpisuje "zakon o splošni ljudski obrambi in družbene samozaščiti SR Slovenije".

## TEMELJNA NAČELA

**VSELJUDSKA OBRAMBA** v SR Sloveniji je del enotnega sistema organiziranja, pripravljavanja in aktivnega sodelovanja delovnih ljudi in drugih občanov v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in drugih organizacijah in skupnostih v občinah, republikah in federacijah.



Pripadnice enote civilne zaščite delovne skupnosti skupnih služb našega kombinata v akciji med obrambno-varnostno vajo "NNNP Titovo Velenje 1981"

Njene naloge so odvracanje in preprečevanje napadov na državo in drugih nevarnosti zanjo, oborožen boj in vse druge oblike vseljudske obrambe in družbene samozaščite, zaščita in reševanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin, ustvarjanje materialnih pogojev za obrambo ter še druge naloge, ki so pomembne za varovanje in obrambo neodvisnosti, suverenosti, zemeljske neokrnjenosti države ter z ustavo določene socialistične samoupravne družbene ureditve.

Oborožen boj je v vseljudski obrambi odločilna oblika upiranja agresiji in tvori z vsemi oblikami boja in obrambe neločljivo celoto. Nosilec oboroženega boja so oborožene sile, ki jih sestavljata JLA in teritorialna obramba, v vojni pa tudi pripadniki narodne zaščite in vsi drugi, ki z orožjem ali kako drugače sodelujejo v obrambi pred napadci.

**DRUŽBENA SAMOZAŠČITA** je celota ukrepov in aktivnosti, ki jih v miru ob naravnih in drugih nesrečah, v izrednih razmerah, v neposred-

ni vojni nevarnosti ter v vojni organizirajo in opravljajo delovni ljudje in drugi občani, organizacije združenega dela, krajevne skupnosti ter druge organizacije in skupnosti za zaščito neodvisnosti in ozemeljske neokrnjenosti SR Slovenije in SFRJ, ustavne ureditve, socialističnega samoupravljanja, neuvrčenosti, bratstva in enotnosti narodov in narodnosti Jugoslavije, samoupravnih pravic delavcev in občanov, drugih človeških pravic in svoboščin, osebne in premoženjske varnosti ter materialnih in drugih dobrin družbe.

Ljudska obramba in družbena samozaščita v OZD temeljita na:

- pravicah in nalogah delovnih ljudi in drugih občanov, da se organizirajo in usposabljaajo za naloge vseljudske obrambe in družbene samozaščite, da sami ali v sodelovanju s pristojnimi državnimi organi odkrivajo in preprečujejo sovražne in druge škodljive pojave in dejanja in da se v primeru agresije uprejo napadalcu z oboroženim bojem in drugimi oblikami obrambe;
- pravicah in nalogah temeljnih in drugih organizacij združenega dela ter drugih organizacij in skupnosti, da se organizirajo in pripravljajo za zaščito in reševanje prebivalstva, materialnih in drugih dobrin, za preprečevanje izrednih razmer, za delovanje v vojni ter opravljanje nalog in aktivnosti družbene samozaščite.

Služba za ljudsko obrambo  
in družbeno samozaščito v  
SOZD REK Titovo Velenje

Alojz Gruden, Zavarovanje

## REKA PAKA

Reka Paka tiho žubori  
po regulirani strugi skozi Titovo Velenje.

Vse odplake, strupe in smeti  
zajame in ponese s seboj.  
Iz bistre, lepe in vesele se  
kmalu v umazano, žalostno,  
strupeno, mrtvo spremeni.

Skozi šoštanj se teči kar boji,  
zato svoj tok pospeši,  
a kljub temu nekaj barv pridobi.

Ko se močno deževje začne,  
v Paški vasi bregove prestopi.  
Jezna, srdita odlaga smeti,  
da bi postala spet čista.

Kolektor za čiščenje vode  
že več let pripravljamo,  
a ga zaradi primanjkovanja denarja  
kar naprej v prihodnost prestavljamo.

Reka Paka je pač takšna,  
da v hiše, hleve in kleti  
nam vdira in sode podira.  
A ni sama kriva,  
da čez svoje bregove se zliva.

V Titovem Velenju regulirali  
so jo udarniško,  
pri nas v Paški vasi  
bomo to storili pisarniško.

V Titovem Velenju ob njej  
lahko pečejo krompir,  
mi pa se je bojimo,  
da je hudir.

V njej še žaba živeti noče,  
čisto vodo hoče.  
Ko pa se Paka v Savinjo zlije,  
vsa je srečna, ker si umazanijo izmije.

## PRODAM

Prodam osebni avto ZASTAVA 101, letnik 1975, v voznem stanju. Podrobnejše informacije dobite pri Miranu Golčmanu v DO REK Tiskarna Titovo Velenje (telefon 851 630, interno 003), samo dopoldne.

## Sporočila z letošnjega, desetega letnega srečanja racionalizatorjev iz naše sestavljene organizacije

### NADALJEVANJE IZ RUDARJA ŠT. 1/83!



**Mirko Žolnir, vodja plansko-analitske službe našega kombinata in predsednik komisije za inovacije pri občinskem svetu ZSS Titovo Velenje:**

"Nagibe naše družbe za spodbujanje množične inovacijske dejavnosti v organizacijah združenega dela poznamo. Uvajanje izumov, tehničnih izboljšav, koristnih idej in novosti nasploh omogoča organizacijam združenega dela povečevanje dohodka, proizvodnje, izvoza, varnosti delavcev pri delu; skratka napredek, razvoj delavcem, ki se vključujejo v inovacijsko gibanje, pa večje zadovoljstvo z delom in življenjem.

Oblike spodbujanja so številne. V našem kombinatu racionalizatorjem izplačujemo denarne nagrade in vsako leto priredimo srečanje racionalizatorjev, na katerem podelimo diplome za racionalizatorstvo in se pomenimo, kako bi inovacijsko dejavnost v kombinatu še bolj razvili. Tudi naši glasili Rudar in Informator prispevata k spodbujanju racionalizatorstva v delovnih organizacijah našega kombinata.

V občini Velenje je gospodarska korist od inovacij že kar precejšnja. V letu 1981 je znašal izračunani ekonomski prihranek od inovacij 85,2 milijona dinarjev; če bi izračunali vsega, pa bi dobili še veliko večji znesek - poleg drugih koristi od inovacij. Torej se spodbujanje inovacijske dejavnosti splača in ga moramo zato dograjevati.

Za spodbujanje racionalizatorstva v občini Velenje bosta občinska organizacija ZSS in raziskovalna skupnost letos že osmo leto zapored priredili natečaj za inovatorje leta v občini. V okviru teh natečajev je doslej že 101 delavec iz OZD v občini prejel priznanje in nagrado za inovatorstvo, poleg tega pa so ti delavci bili deležni pozornosti v Našem času, občinskem radiu in glasilih OZD.

Ob dnevu inovatorjev smo v občini že nekaj let zapored priredili tudi razstavo najpomembnejših novosti v inovacijski dejavnosti znotraj občine in z delom eksponatov s teh razstav uspešno sodelovali na vsakoletnih razstavah RAST YU na Reki. Lani, recimo, smo na razstavi RAST YU na Reki dobili kar dve zlati plaketi; eno za mehanizirano jamsko križišče, inovacijo skupine delavcev iz našega kombinata, in eno za toplotno črpalko,

inovacijo delavcev iz Gorenja. Ob tem naj mimogrede povem, da imajo v Gorenju poleg denarnega nagrajevanja za spodbujanje inovacijske dejavnosti vsaki dve leti tudi dan inovatorjev, najuspešnejšim inovatorjem pa omogočijo še potovanje v Švico na ogled tradicionalne razstave inovacij v Ženevi.

---

Vendar marsikje drugod je spodbujanje inovacijske dejavnosti bolj razvejeno kot pri nas. Za primer pogledimo, kako imajo urejeno v dveh podobnih organizacijah združenega dela našemu kombinatu po samoupravni organiziranosti, in sicer v sestavljenih organizacijah Slovenske železarne in ELKO Maribor.

---

V Slovenskih železarnah imajo urejeno objavlanje sporočil v glasilih o realiziranih predlogih inovacij in razpisov natečajev za reševanje tehničnih problemov, ob koncu leta podeljujejo diplome za inovacijsko dejavnost, izplačujejo nagrade za inovacije, imajo društvo za spodbujanje množične inovacijske dejavnosti, ki mu za njegovo dejavnost nakazujejo 0,5 odstotka letnega ekonomskega prihranka od inovacij, na Jesenicah vsako leto podelijo še nagrado za življenjsko delo v inovacijski dejavnosti in nagrado novator leta. To so oblike spodbujanja, ki jih v glavnem imamo tudi pri nas. Toda poleg vsega tega so posebno uspešni inovatorji pri njih deležni še izrednih plačanih dopustov in študijskih stipendij, organizirajo jim študijska potovanja, tudi v tujino, razporejajo pa jih tudi k odgovornejšemu in boljše vrednotenemu delu.

Podobne oblike spodbujanja imajo tudi v ELKO Maribor; med njimi tudi zagotavljanje prednosti inovatorjem pri dodeljevanju stanovanj.

Še posebej glede denarnih nagrad za inovacije v teh dveh sestavljenih organizacijah!

Pri ekonomskem prihranku od inovacije v višini 10 000 dinarjev znaša v naši delovni organizaciji RLV osnova za nagrado 15 odstotkov prihranka, v ELKO Maribor 28 odstotkov, pri ekonomskem prihranku v višini 1 000 000 dinarjev pa v naši delovni organizaciji RLV 3,6 odstotka prihranka, medtem ko znaša v ELKO Maribor 10 odstotkov in Slovenskih železarnah 6,7 odstotka.

V ELKO Maribor in Slovenskih železarnah imajo tudi strokovno službo za pospeševanje množične inovacijske dejavnosti.

Potemtakem glede spodbujanja množičnega racionalizatorstva v delovnih organizacijah kakor tudi delovnih skupnostih našega kombinata še lahko kaj storimo."

**Iz razprave na srečanju po prispevku Mirka Žolnirja**

**Stane Cevzar iz TOZD RLV - Jamska mehanizacija:**

"Če ni prikazan ekonomski prihranek, dobiš za inovacijo le enkratno nagrado. Čeprav je ekonomski prihra-





Letošnje srečanje racionalizatorjev iz našega kombinata je bilo po vrsti že deseto, torej bronasto jubilejno - in v njegovem družabnem podaljku zato tudi primerno "v rož'cah"...

nek včasih težko ugotoviti, bi kazalo razmisliti, ali ni enkratno nagrajevanje premalo spodbudno."

Jože Hribar, predsednik komisije za racionalizacije v RLV:

"Do nedavnega smo imeli v RLV po pravilniku le nagrajevanje realiziranih predlogov inovacij, pred tremi leti pa smo uvedli tudi nagrajevanje inovacijskih idej z nakazanimi tehničnimi rešitvami. Po prijavi komisija za racionalizacije dokumentacijo o takih idejah pošlje strokovnim službam rudnika v dodelavo, vendar potem je težko najti realizatorja že dodelanih idej.

Ali delate tako tudi v TE Šoštanj in ESO?"

(Jože Hribar, ki je sicer vodja študija v RLV, odgovora na to vprašanje ni dobil. Od koga iz TE Šoštanj tudi ni bilo mogoče, ker se iz te delovne organizacije našega kombinata letos nihče ni udeležil srečanja racionalizatorjev.)

Vinko Gostenčnik iz elektrostrojnega sektorja DSSS RLV:

"Glede nagrajevanja inovacijskega dela bomo v RLV ne-



Predstavniki radiokluba "Hinko Košir" Tone Ribarič, zaposlen v našem rudniku, izroča priznanje Francu Ričku, direktorju delovne organizacije HPH.

kaj morali narediti. Mogoče bi kazalo spremeniti tudi pravilnik o inovacijah. Nagrajevanje samo ali pretežno po ekonomskih prihrankih je preozko, saj zato včasih pride tudi do kakšnega naplhnjenega ekonomskega prihranka, da racionalizator dobi za inovacijo denarno nagrado, ki še kaj pomeni. Mogoče bi res kazalo uvesti še katero od drugih možnih oblik nagrajevanja, o katerih je prejle govoril Žolnir. Poleg tega bomo morali poenotiti tehniko izračunavanja ekonomskih prihrankov od inovacij in dobiti tehničnega tajnika komisije za racionalizacije, da racionalizatorjem ne bo več treba imeti toliko dela z dokumentiranjem inovacij. V tako veliki delovni organizaciji, kakor je RLV, bi pravzaprav morali imeti kar posebno strokovno službo za inovacijsko dejavnost, saj bi potem odpadel problem tehnične dodelave in uvajanja inovacij, o katerem kar naprej govorimo. Elektrostrojni sektor skupnih služb rudnika in nazadnje strojna služba rešda ta problem precej rešujeta, a kolikor imata zdaj rednega dela, ga v celoti le ne moreta. Vem za tri prijavljene racionalizacije, ki se nanašajo na transport materiala za priprave v rudniku, ki bi jih bilo treba čimprej dodelati in uvesti..."

Janko Meh, vodja elektrostrojnega sektorja skupnih služb in član poslovodnega odbora RLV:

"Z Gostenčnikom o vsem nisem enakega mnenja, kar je tudi normalno.

Mislim, da nam v zaokroženih delovnih okoljih manjka predvsem pregled nad vsemi prijavljenimi inovacijami. Vsaj tehnična vodstva bi morala imeti seznam vseh prijavljenih inovacij v svojem delovnem okolju. Tak seznam bi nam veliko pomagal pri najpomembnejšem za inovacijsko dejavnost, to je pri uvajanju inovacij v proizvodnjo, življenje. Ta naloga pa nam mora postati del vsakdanjega dela; v RLV to pomeni na elektro, strojnem in rudarskem področju.

Odgovorni za posamezna delovna področja morajo biti sposobni, da presodijo, ali je predlog neke racionalizacije za realizacijo ali ne.

Inovacijska dejavnost nam torej mora postati del vsakdanjega dela in življenja."

S to mislijo Janka Meha se je "uradni" pomenek o razmerah v inovacijski dejavnosti znotraj našega kombinata na letošnjem srečanju naših racionalizatorjev tudi končal, in če se bo ta misel tudi uresničila, je srečanje svoj namen doseglo. /Uredništvo/

## Zahvala in priznanje delovni organizaciji HPH

Predstavniki radiokluba Hinko Košir, Titovo Velenje - o dejavnosti tega kluba smo več pisali v lanski 5. številki Rudarja, ki je izšla 8. oktobra - so v sredo, 9. marca, obiskali delovno organizacijo HPH Titovo Velenje, ki se ukvarja v glavnem s hidrogradnjami, izgradnjo prometnih objektov in hortikulturo. Namen njihovega obiska je bil, da se delovnemu kolektivu HPH zahvalijo in mu podelijo priznanje za brezplačen prevoz 11-članske ekipe svojega kluba na tekmovanje Alpe-Adria na Višočici, najvišjem vrhu velebitskega pogorja. O tem tekmovanju mimogrede povejmo, da je bilo evropskega formata in da so se tekmovalci iz radiokluba "Hinko Košir" na njem uvrstili kar na drugo mesto.

Delovna organizacija HPH jim je ob tem tekmovanju res nesebično priskočila na pomoč, tokrat pa so se z njenim direktorjem Francem Ričkom dogovorili še za nadaljnje sodelovanje, ki - kakor so obljubili obiskovalci iz radiokluba "Hinko Košir" - v prihodnje ne bo le enostransko.

Bojan Ograjenšek

## PORTRETI

**Racionalizator Alojz ZAJC,**  
po poklicu KV strugar, zaposlen  
v TOZD RLV - J. mehanizacija

Eden izmed pomembnih členov v ne ravno dolgi verigi, ki jo sestavljajo racionalizatorji v naši sestavljeni organizaciji, je Alojz Zajc, štiridesetletni kovinostrugar, ki v temeljni organizaciji RLV - Jamska mehanizacija dela že dvajset let.

Čeprav se je med racionalizatorje "vpisal" šele pred pičlimi petimi leti, danes njegovo ime pomeni ustvarjalca, ki je prispeval znaten delež k uveljavljanju domačega znanja pri modernizaciji rudniških strojev in naprav.

Obujanje spominov Alojza Zajca na čas, ko se je začel ukvarjati z inovacijsko dejavnostjo, smo med našim srečanjem z njim strnili v tale zapis.

"Potem ko se je leta 1976 stara jamska remontna delavnica iz Škal preselila iz jame v Preloge in ko so se dela delavcem, ki smo takrat v njej delali, zaradi povečevanja stopnje mehaniziranosti rudnika množila, smo med opravljanjem remontov ugotovili, da bi nekatere stroje lahko deloma preuredili po naših zamislih in tako povečali njihovo zmogljivost. Prvi rezultat tega razmišljanja je bila leta 1978 predlagana in uresničena racionalizacija z delovnim naslovom Nova izvedba priključka povratnega voda hidravlike na pridobivalnem stroju, ki sva jo predlagala jaz in Viktor Gunšek in zanj leta 1979 bila nagrajena z 'bronasto' plaketo," je povedal Zajc.

Ime Alojz Zajc pa je bilo od leta 1978 do danes povezano še s tremi uspešnimi racionalizacijami, pri katerih je sodeloval kot sopredlagatelj. Prva med njimi, katere glavni predlagatelj je bil Franc Tajnik, sopredlagatelja pa Milan Remše (oba delata v Jamski mehanizaciji) in naš sobesednik, je imela naslov Spremenjen navoj na batnici in vilicah hidravličnega cilindra za kombajne. Druga, ki jo je kot glavni predlagatelj "podpisal" Mirko Melanšek, zaposlen v TOZD J. mehanizacija, kot sopredlagatelj pa Alojz Zajc, je imela naslov Sklopka z zavornim kolutom na zvezdast vložek za vitle ZELTWEIG in SIT. Avtorstvo tretje inovacije, z naslovom Obroč ekscentra reduktorja EV-170 L, pa sta si enakovredno razdelila Alojz Lemež, zaposlen v TOZD J. mehanizacija, in Alojz Zajc.

In kako je bil naš racionalizator nagrajen za svoje delo?

"Za prvo in drugo od teh inovacij," je dejal, "smo predlagatelj in sopredlagatelj na osnovi izračunanega ekonomskega prihranka tri leta zapored dobili denarne nagrade, zadnje leto pa tudi 'srebrne' diplome. Za tretjo inovacijo pa sva z Lemežem dobila samo enkratno denarno nagrado in 'bronasti' diplom." "

Z odločitvijo komisije za racionalizacije v delovni organizaciji RLV, naj predlagatelja tretje inovacije dobila enkratno nagrado, Lemež in Zajc nista bila zadovoljna. O tem, zakaj ne, je Zajc povedal tole:

"Najin predlog inovacije je najprej obdelal referent za tehnično-administrativno obdelavo inovacij, ki dela v skupnih službah rudnika, in - še preden ga je obravnavala komisija za racionalizacije - zaprosil za strokovno mnenje o njem tudi pristojno tehnično službo v naši temeljni organizaciji. Vendar to mnenje je po mojem mišljenju bilo povsem v nasprotju s prizadevanji naše družbe za razmah inovacijske dejavnosti. Iz njega je namreč bilo razvidno, da je inovacija Obroč ekscentra

reduktorja EV-170 L sicer koristna, ker nadomešča podobne obroče tuje izdelave, da pa za daljši čas ni zanimiva, ker da bodo te obroče takoj po razrahljanju uvoznih omejitev spet zamenjali originalni uvoženi obroči. Ob tem pa v tem mnenju ni bilo niti z besedo omenjeno, da je obroč po najini zamisli bolj trpežen, da zagotavlja boljše tesnjenje, in kar je najpomembnejše: da za njegovo izdelavo niso potrebna devizna sredstva.

Spričo teh okoliščin sva se z Lemežem pritožila komisiji za racionalizacije v delovni organizaciji RLV in po zagotovilu njenega predsednika diplomiranega inženirja rudarstva Jožeta Hribarja lahko računava na izračunanje ekonomskega prihranka od te racionalizacije in na odmero ustreznih nagrad."

Ob izteku razgovora se je Jože zavzel za spodbudnejše nagrajevanje inovacijskih predlogov ne glede na njihovo uporabno vrednost, saj bi tako - je dejal - k ustvarjalnemu delu pritegnili tudi tiste delavce, ki se v prostem času namesto z inovacijsko dejavnostjo raje ukvarjajo s honorarnim delom.

**Racionalizator Branko FOŠNER,**  
po poklicu elektroinženir, zaposlen  
v delovni skupnosti skupnih služb RLV

Branko Fošner je mlad strokovnjak, ki se je v našem rudniku - v službi za pripravo del in projektiranje električnih šibkotočnih naprav, ki spada v elektrostrojni sektor rudniških skupnih služb - zaposlil šele leta 1974, ko je končal študij na višji tehnični šoli v Mariboru.

Pri svojem delu neprestano ugotavlja potrebe po tehničnih izboljšavah, v zadnjih dveh letih pa se je začel z njimi tudi ukvarjati. Glede na to smo ga vprašali, ali je tudi on pri svojem delu zadel ob dilemo: inovacija je - ni delovna obveza.

Inženir Branko je na to in druga naša vprašanja takole odgovoril:

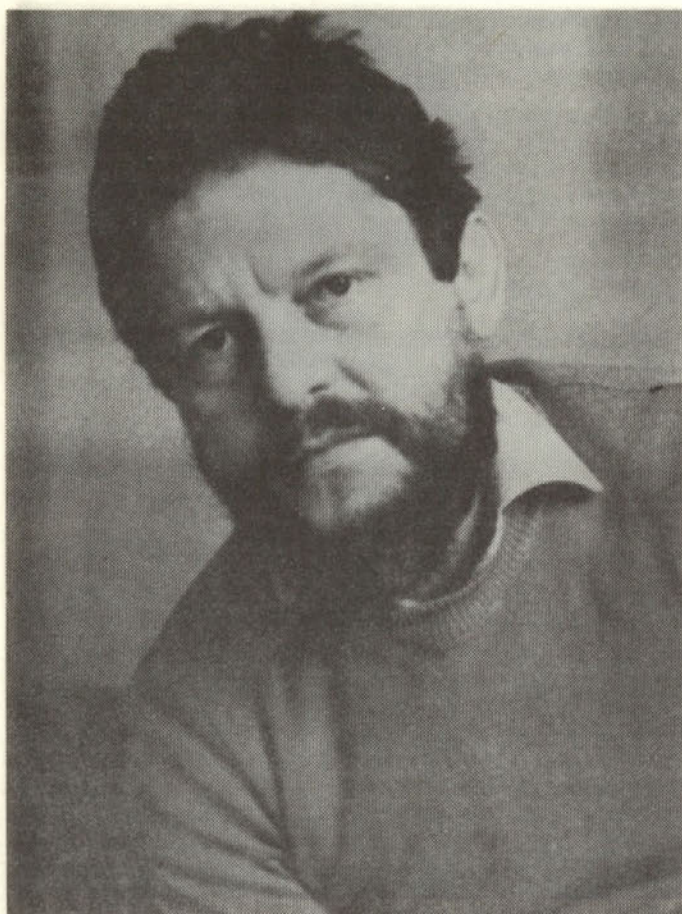
"Mislim, da ta dilema povzroča daleč največ glavobola tistim delavcem, ki tako kot jaz delajo v 'režijah' tehničnih služb. Pred nekaj leti, ko sem kot član komisije za racionalizacije v delovni organizaciji RLV sodeloval pri sestavljanju pravilnika o izumih, tehničnih izboljšavah in koristnih predlogih, smo na to dilemo računali, kaže pa, da kljub vsem našim prizadevanjem nismo v celoti odgovorili na vprašanje, kaj sodi v delovno obveznost in kaj ne. Sicer pa je ta nejasnost mnogo manjša, ali pa je sploh ni, ko gre za obravnavo inovacijskih predlogov delavcev iz neposredne proizvodnje."

- Lani ste tudi vi sodelovali pri dveh prijavljenih inovacijah, o katerih bi nepoučeni delavci lahko trdili, da sodita v okvir vaših delovnih obveznosti. Zanima me, kako ste se izognili takim pripombam.

"Lani sva z elektroinženirjem Matkom Potočnikom res prijavila predlog inovacije z delovnim naslovom Naprava za zvočno opozarjanje na prisotnost metana v jamskih rudnikih, z diplomiranim inženirjem elektrotehniko Iztokom Hudomaljem in elektrotehnikom Karlom Urlepom - oba, kot tudi Potočnik, delata v istem sektorju skupnih služb rudnika kot jaz - pa inovacijo Predelava uvožene polnilne naprave za napajanje domačih akumulatorjev. Vendar ti dve inovaciji sta po izvirnosti toliko presegli obseg dela, ki je določen v opisih naših del in nalog, da nam niti sodelavci niti člani rudniške komisije za racionalizacije niso spodbijali upravičenosti do posebnih pravic za delo z njima.

- Večina racionalizatorjev se pritožuje, da nagrade za uresničene predloge inovacij bolj slabo stimulirajo njihove ustvarjalne napore. Ali ste tudi vi takega mišljenja?

"Seveda. Višina tistih nagrad, ki so izračunane na osnovi ustvarjenega ekonomskega prihranka, je resda nekoliko bolj spod



ALOJZ ZAJC



BRANKO POŠNER

budna od enkratnih nagrad, ki jih naša komisija za racionalizacije odmerja v primerih, ko ekonomskega prihranka ni mogoče izračunati, vendar ene in druge nagrade so na splošno tako nizke, da se zaradi denarja inovacijskega dela ne splača lotevati.

- Ali menite, da imate delavci v razvojno-tehničnih službah RLV, med katere bi lahko uvrstili tudi vašo, pri izdelavi predlogov inovacij kakšne prednosti pred delavci iz neposredne proizvodnje?

"Mislim, da nobenih. Delavci v neposredni proizvodnji med delom neposredno čutijo, kaj bi bilo treba izboljšati, delavci v razvojnih službah pa do takih idej prihajamo le s pogostim odhajanjem v jamo, kar pa nam vzame veliko časa. Ko je ideja zrela za prijavo, smo delavci v razvojnih službah resda nekoliko na boljšem z vidika možnosti hitrejše tehnične obdelave predloga, zato pa jo slabše 'odnesemo' pri reševanju dileme, kaj sodi v našo delovno obveznost in kaj ne."

### Racionalizator Stanislav ZADNIK, po poklicu KV ključavničar, zaposlen v TOZD ESO - Strojni obrati

Rodil se je pred sedeminštiridesetimi leti v Kočni pri Mariboru. Po osnovni šoli se je zaposlil v mariborski tovarni avtomobilov, leta 1966 pa je med iskanjem boljše plačanega dela prišel v Velenje in se zaposlil v jami našega rudnika kot nekvalificirani delavec. Po štirih letih rudarjenja je jamo zapustil in se zaposlil v ESO, tedaj še obratu RLV, in ob delu končal tečaj za pridobitev interne kvalifikacije za ključavničarja. Svoju delovnemu okolju je ostal zvest: še sedaj vztraja v poklicu ključavničarja v temeljni organizaciji ESO Strojni obrati. Zadnjih nekaj let pa med sodelavci ni znan samo po delavnosti in skromnosti, ampak tudi po tem, da je z dvema uspešnima racionalizacijama pomnožil sicer še vedno redke vrste inovatorjev v svoji temeljni organizaciji. In o tem smo se pogovarjali z njim med našim obiskom v ESO.

- Kdaj ste prvič pomislili na to, da bi se lahko lotili tudi snovanja tehničnih izboljšav?

"Na tako idejo sem prišel na začetku leta 1977, ko sem že dal časa delal pri 150-tonski stiskalnici, na kateri je bilo treba kar naprej menjavati polomljena vodila. Na misel mi je namreč prišlo, da bi z namestitvijo ustrezne jeklene plošče na ustrezno mesto lahko odpravili pogosta lomljenja vodil, in res se nam je posrečilo."

- Kakšno nagrado vam je prinesla ta racionalizacija?

"Za izboljšavo stiskalnice nisem dobil nagrade, sicer pa je nisem niti pričakoval. Zdelo se mi je namreč samo po sebi umevno, da poskušam izboljšati stroj, pri katerem si služim kruh."

- Torej ste šele leta 1979 uradno prijavi svojo prvo racionalizacijo?

"Tako je. Pred štirimi leti sem prijavil racionalizacijo z delovnim naslovom Priprava za varjenje priključkov 5/4 cole za varjenje dna boilerja. Komisija za racionalizacije v naši delovni organizaciji je moj predlog ocenila in ugotovila, da ga kaže uresničiti."

- Včasih nekateri delavci trdijo, da se da z nagradami za racionalizacije kar dobro živeti. Ali tudi vi mislite tako?

"Mislim, da taki ljudje zanesljivo ne poznajo razmer v racionalizatorstvu pri nas. Prepričan sem, da skoraj ni delavca, ki bi postal racionalizator ali celo inovator samo zaradi denarnih nagrad. Te so namreč tako male, da največkrat ne zadoščajo

ni za plačilo materiala, kaj šele za plačilo umskega naprežanja in opravljenega dela. Mislim, da se s to dejavnostjo - zame to že velja - ukvarjajo predvsem ljudje, ki so veseli, če lahko s svojim razumom in rokami izboljšajo kak delovni postopek ali delovno pripravo. To je poglavitni razlog za naše vztrajanje pri tej dejavnosti."

### Racionalizator Ivan MAZE, KV ključavničar, zaposlen v delovni organizaciji Elektrofiltrski elementi

Ivan Maze je domačin. Otroštvo je preživel v Topolšici, kjer je hodil tudi v osnovno šolo. Po njej se je vpisal v rudarsko šolo, ki pa je zaradi ugotovljene nesposobnosti za delo v jami - slabega vida - ni dokončal.

Najprej se je zaposlil v Vegradovem kamnolomu, od leta 1966 do 1971 je delal v rudniški klasirnici, nato pa je postal član delovnega kolektiva delovne organizacije Elektrofiltrski elementi (EFE), kjer je opravil tudi tečaj za pridobitev interne kvalifikacije v ključavničarski stroki. Lani se je vpisal tudi med racionalizatorje. Predlagal je sorazmerno zelo pomembno racionalizacijo, kar je bil tudi vzrok za tale naš razgovor z njim.

- Vaši sodelavci so nam povedali, da ste lani na njihovo pobudo - ker se sami od sebe zaradi skromnosti verjetno ne bi odločili - prijavi komisiji za racionalizacije v vaši delovni organizaciji tehnično izboljšavo, s katero ste v procesu proizvodnje elektrofiltrskih zidakov v vaši tovarni odpravili precejšnjo oviro. Za kaj je šlo pri tej vaši racionalizaciji?

"Mislim, da racionalizacija, ki sem jo prijavil res šele po navetu sodelavcev, ni tako pomembna, da bi lahko bistveno izboljšala proces proizvodnje elektrofiltrskih zidakov v naši tovarni. Pri njej je namreč šlo le za spremembo pritrditve sklopke na motor pri električnem vozičku, ki nam rabi za prevoz svežih zidakov v sušilne komore in posušenih zidakov iz teh komor v napravo za raztovarjanje.

Pred uvedbo mojega predloga je bila sklopka pritrjena na motor z večjim številom vijakov, ki pa so se zaradi velikih obremenitev zlomili vsaj enkrat na mesec, sedaj, po spremembi vezave sklopke, pa voziček uporabljamo brez zastojev že več kot leto dni."

- Glede na to, da pri tej vaši racionalizaciji ekonomskega prihranka ni bilo težko izračunati, nas zanima, koliko so vam ga naračunali in kakšno nagrado v primerjavi z njim ste dobili?

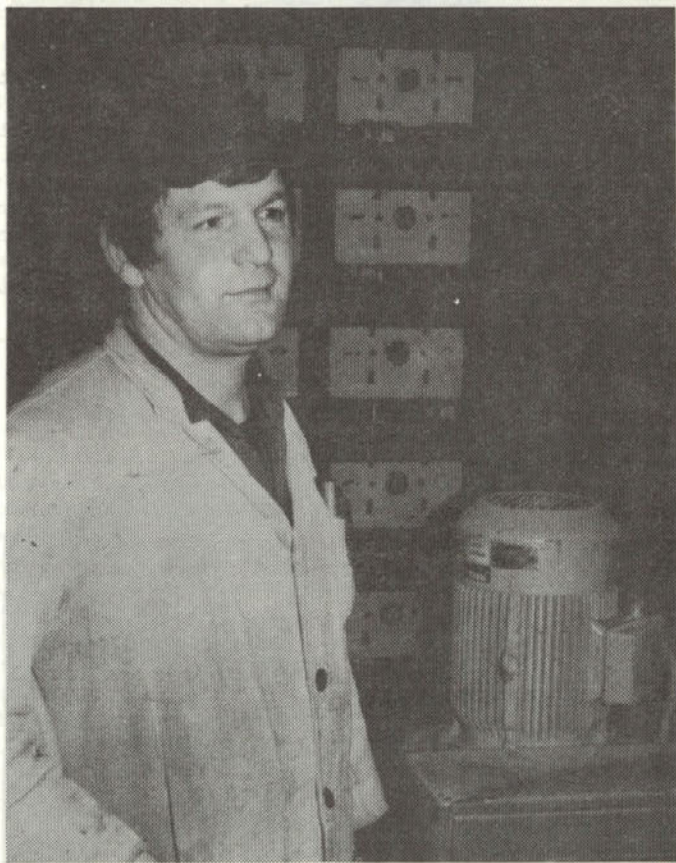
"Kolikor vem, ekonomskega prihranka od moje racionalizacije ni nihče izračunal. Mislim pa, da ga ne bi bilo težko ugotoviti, če se spomnim, kakšen izpad proizvodnje smo imeli v preteklosti zaradi pogostega pojava opisane okvare, koliko so bili vredni zamenjani vijaki zaradi nje in koliko delo vzdrževalcev. Kljub temu pa za svojo racionalizacijo doslej še nisem dobil kakšne denarne nagrade. Le 'bronasto' diplomu za racionalizatorstvo so mi podelili na letošnjem srečanju racionalizatorjev iz našega kombinata."

- Po tem bi lahko sklepali, da komisija za racionalizacije v vaši delovni organizaciji slabo opravlja svoje delo. Kolikokrat na leto pa se sploh sestane?

"Mislim, da se naša komisija za racionalizacije sestane tri ali štirikrat na leto. Posebno veliko dela res nima, ker predlogov racionalizacij v naši delovni organizaciji skorajda ni. Vendar takšen odnos delavcev v EFE do inovacijske dejavnosti ni naključen, saj se skoraj vedno najde kdo, ki trdi, da vsaka izboljšava ali koristen predlog - recimo nas vzdrževalcev - sodi v okvir delovnih obveznosti. Ne vem, če to drži. Bolj verjetno se mi zdi, da nekaterim našim delavcem ni po volji



STANISLAV ZADNIK



IVAN MAZE

dodatno nagrajevanje kogar koli v naši delovni organizaciji - tudi tako redkih racionalizatorjev; in to kljub temu, da so osebni dohodki v naši delovni organizaciji daleč pod povprečnimi v našem kombinatu."



Delovni jubilar - dvajsetletnik  
Rudi JANIČ, član delovnega  
kolektiva delovne organizacije  
Avtoprevozištvu in servisi

Kljub temu, da se obdobje druge svetovne vojne še ni toliko odmaknilo, da bi ga lahko uvrstili v daljno preteklost, pa se ob zgodbah, ki jih je tista leta nekaterim ljudem napisalo življenje, zlasti človek, ki se je rodil po vojni, zdrzne ob spoznanju, da mu neusmiljene usode ljudi postajajo tuje in da svoj miselni tok čedalje težje uglaši z izpovedmi ljudi o hudih letih.

Zgodba Rudija Janiča, ki se je rodil leta 1940 v Žalcu, pa je dovolj pretresljiva, da se v poslušalcu porodi spoznanje o nesmiselnosti svetovne moritve, v kateri je Rudi s še nedopolnjenimi štirimi leti starosti izgubil oba starša.

V skrivnostno tančico zavito izginotje staršev, ki sta poleg Rudija zapustila še enega mlajšega in enega starejšega sina, je Rudija zaznamovalo za vse življenje.

"Nekaj dni po njunem izginotju," pripoveduje Janič, "sem preživel pri sosedih, potem pa me je takratna oblast vtaknila v žalski otroški vrtec. Po nekaj mesecih so me prestavili v dom vojnih sirot na gradu Šenk pri Polzeli, kjer sem dočkal konec vojne.

Po osvoboditvi sem bil z drugimi vrstniki prestavljen v prehodni dom za vojne sirote Grmovje v Galiciji pri Veliki Pirešici, od tam pa v dom za partizanske sirote na Dobrno, kjer sem končal tudi prve štiri razrede osnovne šole."

Med brskanjem po spominih na ta čas se Rudi Janič ne more spomniti niti enega veselega dogodka.

"Iz tega obdobja življenja," pove, "mi je v spominu preveč živa ostala lakota, ki smo jo tja do začetka petdesetih let trpeli na Dobrni, in mrzle zime, v katerih smo spričo pomanjkljive obleke nešteto krat ozebli."

Življenjske razmere so se mu nekoliko izboljšale po prihodu v Šmarje pri Jelšah, kjer je dokončal osemletno osnovno šolanje.

Pomlad leta 1953 je bila še ena pomembna prelomnica v njegovem življenju. Tedaj je namreč dokončal osnovno šolo in se znašel na življenjskem razpotju. "Kam naprej?" se je vprašal.

Socialno skrbstvo v Celju, ki je vsa leta po vojni skrbelo za Janiča, je zanj odločilo - mimo njegovih želja - tudi sedaj in ga poslalo v trboveljsko rudarsko poklicno šolo.

Tri leta pozneje se je Rudi že kot kvalificirani kopač udeležil mladinske delovne akcije na gradbišču avtomobilske ceste "bratstva in enotnosti" med Ljubljano in Zagrebom. Kljub napornemu delu, pri katerem si je Rudi prislužil udarniško značko, je trimesečno življenje v brigadi bilo eno izmed najlepših doživetij v njegovi mladosti.

In še enega obdobja se posebno rad spominja in mi o njem pove tole:

"Tako po vrnitvi z delovne akcije sem se še enkrat znašel

pred vprašanjem, katero pot naj uberem naprej. Vendar ne za dolgo. Ker mi je bilo vseeno, kje se zaposlim, sem sprejel pobudo nekdanjega sošolca Antona Štajnerja iz Velenja, s katerim sva si med šolanjem postala velika prijateljca, naj z njim odidem na delo v velenjski rudnik. Njegov nasvet je bil zame še toliko bolj vabljev zato, ker mi je obljubil, da bom lahko stanoval pri njegovih starših.

Kmalu po prihodu v Velenje pa sem ugotovil, da pri Štajnerjevih nisem dobil samo stanovanja, ampak tudi pravi dom, ki ga dotlej sploh nisem bil navajen. Res, pri njih sem preživel sedem čudovitih let, ki jih ne bom nikoli pozabil..."

Po prihodu v Velenje - to je bilo poleti leta 1958 - je Rudi začel delati kot kvalificirani kopač v škalski jami našega rudnika. Navajen trdega dela, po naravi skromen in priden delavec si je pri sodelavcih kmalu pridobil zaupanje, ki mu je omogočilo tudi postopno napredovanje. Že po nekaj letih dela je postal odgovorni kopač v podkopu, nato v stropu in nazadnje vodja čela.

Dvanajst let je opravljal najtežja jamska dela; dela na klasičnih odkopih, z ročnim pridobivanjem premoga. Potem, leta 1970, pa so ga razmere prisilile, da je slekel rudarsko delovno obleko, se prekvalificiral v poklicnega voznika motornih vozil in se kot šofer tovornjaka zaposlil v Avtoparku, ki je zdaj prerasel v delovno organizacijo našega kombinata Avtoprevozištvu in servisi, takrat pa je bil še ekonomska enota RLV.

O razmerah, ki so že izoblikovanega človeka in izkušenega rudarja Janiča pognale iz jame na široke evropske ceste, pa Janič, že tako in tako bolj molčeč kot zgovoren človek, noče govoriti. Namigne le, da človek, ki ga pri delu in v zasebnem življenju vodijo iskreni človeški nagibi, brez poznavanja in upoštevanja nenapisanih zakonov, za katerimi se neredko skriva vajo podle strasti posameznikov in skupin, lahko zelo hitro nasede na čer in doživi celo življenjski brodolom, če ne ravna razsodno.

Vsaj to je treba povedati, če hočemo razumeti, zakaj Rudi Janič, ki tudi sedaj pri sodelavcih uživa ugled poštenega človeka in vestnega delavca, že več kot dvanajst let živi bolj v senči; ni član nobenega samoupravnega organa niti društva ali kakšne druge organizacije.

Izkazano priznanje njegovih sodelavcev s tem, da so mu letos na začetku leta zaupali opravljanje del in nalog prometnika v delovni organizaciji APS, in izkazano priznanje njegove sindikalne organizacije s tem, da ga je kot delovnega jubilanta - dvajsetletnika predlagala za tole predstavitev v našem glasilu, pa tudi v njegovo življenje prinaša spremembe. Te se kažejo predvsem v Rudijevem povečanem zanimanju za reševanje širših, ne le - tako kot doslej - samo vsakodnevnih delovnih problemov v njegovem delovnem okolju.

Vendar teh, širših nalog se Rudi loteva previdno in počasi, zakaj grenke izkušnje v preteklosti so ga izučile, da naj bo človek povsod previden.



Delovni jubilar - dvajsetletnik  
Ivan GAVEZ, član delovnega  
kolektiva temeljne organizacije  
DO ESO - Strojni obrati

Za razgovor sva se dogovorila po telefonu, ko pa sem se ob dogovorjenem času oglasil v obratovodski pisarni temeljne or-

ganizacije ESO Strojni obrati, kjer sva se imela dobiti, sem imel občutek, da sem ga zmotil sredi sila pomembnega dela. Kljub temu je zbrano spregovoril o svojem življenju, delu in odnosu do obojega.

Rodil se je pred dvainštiridesetimi leti na Ptuju in se pred sedem indvajsetimi leti izšolal za strugarja v Mariboru, pred štiriindvajsetimi leti pa je prišel v Velenje, na delo v takratne elektrostrojne obrate našega rudnika, ki so se z leti razvili v današnjo delovno organizacijo REK Titovo Velenje - Elektrostrojna oprema ali, krajše, ESO.

"Kamorkoli sem se v življenju obrnil, povsod sem naletel na delo, trdo delo. Najprej sem se kalil pri kmetovanju na očetovi zemlji, potem v Mariboru med pridobivanjem kvalifikacije, po prihodu v Velenje pa pri rudniku, katerega krmilo je v začetku šestdesetih let v rokah držal Nestl Žgank, znan po svoji delovni vnemi. Neizprosnost pri delu do sebe je prenašal na svoje ožje sodelavce, ti pa na vse delavce rudnika.

Sedaj, ko se v gospodarstvu moramo spoprijemati s tolikimi težavami, se pogosto spominjam tega človeka, ki je že pred dvajsetimi leti vedel, da je izhod iz večine težav predvsem trdo in ustvarjalno delo," je povedal takoj v začetku najinega razgovora in pridal:

"Dogovori za delo so v tistih časih držali tako, kot da je delo že opravljeno. Pogrešam takratno disciplino pri delu, naporne ga dela pa ne."

Ob spominih na trdo delo v svoji mladosti pa se Ivan tudi s ponosom ozira na svoje sodelovanje pri modernizaciji našega rudnika in izgradnji našega rudarskega mesta.

"Medtem ko smo v jami postopoma nadomeščali leseno podporje z jeklenim in vozičke za prevoz premoga s tekočimi trakovi, se je pod našimi rokami spreminjala tudi podoba Šaleške doline, zlasti na njenem vzhodnem delu, kjer danes stoji Titovo Velenje," se spominja.

Ivan Gavez je leta 1970 v Celju dokončal še delovodsko šolo strojne smeri in kmalu zatem v okviru rudniškega elektrostrojnega obrata začel opravljati dela in naloge vodje oddelka za izdelavo notranje in zunanje rudarske opreme, ki je leta 1978 postal obrat temeljne organizacije ESO Strojni obrati.

S svojim delom je zadovoljen, manj pa z razmerami, ki sedaj vladajo v kovinsko predelovalni industriji; torej tudi v delovni organizaciji ESO.

"V naši temeljni organizaciji imamo sodobne obdelovalne stroje, dela prej preveč kot premalo, primanjkuje pa nam reprodukcijskega materiala in ustrezno usposobljenih strokovnih kadrov. Mlade ljudi, ki prihajajo iz srednjih, višjih in visokih strokovnih šol, ne zanima delo v neposredni proizvodnji, čeprav imamo v zadnjem času prav v njej vse več zelo sodobnih, računalniško vodenih obdelovalnih strojev, pri katerih lahko uspešno delajo samo delavci z višjo in visoko strokovno izobrazbo," meni Gavez.

Kljub tem težavam pa z zaupanjem gleda v prihodnost svoje delovne organizacije.

"V nekaj zadnjih letih smo začeli uresničevati zelo zanimive razvojne programe, ki so pretežno rezultat dela domačih strokovnjakov. Hkrati z razvojem pa smo krepili tudi inovacijsko dejavnost, katere pomen se je trdno zasedel v zavesti naših delavcev," poudari.

V delovni organizaciji ESO je Ivan Gavez predsednik komisije za racionalizacije, ki po njegovem mnenju dela uspešno.

"Člani komisije za racionalizacije, ki jo sestavljajo po en delavec iz vsake naše temeljne organizacije," pripoveduje Gavez, "smo se lani sestali sedemkrat. Na obravnave predlogov inovacij smo vabili tudi predlagatelje in sopedlagatelje inovacij. Z njihovo pomočjo smo med drugim usklajevali tudi udeležbe posameznih predlagateljev pri nagradah za inovacije z več predlagatelji. Ta postopek je potreben, ker pri inovacijah - zlasti tistih, ki omogočijo sorazmerno velike ekonomske pri-

hranke in na njihovi osnovi izplačila kar precej visokih nagrad - včasih prihaja do sporov med predlagatelji glede udeležbe pri nagradah.

Poleg komisije za racionalizacije deluje v ESO tudi aktiv za množično inovacijsko dejavnost, ki članom aktiva omogoča izmenjavo izkušenj in spremljanje inovacijskih novosti, za boljšo obveščenost naših delavcev, ki se ukvarjajo z inovacijami, pa ta aktiv izdaja tudi glasilo Inovator.

V komisiji za racionalizacije in aktivu za množično inovacijsko dejavnost smo večkrat razmišljali, da bi uzakonili nagradjevanje vsakega poslanega predloga inovacije ne glede na njegovo ekonomsko perspektivnost in tako omogočili množičnejše vključevanje delavcev ESO v inovacijsko dejavnost. Uresničevanje te zamisli pa smo že nekajkrat odložili, ker nam visoka stopnja inflacije sproti razvrednoti vsako povišanje nagrad," je dejal za sklep o inovacijski dejavnosti v ESO.

Sicer pa tudi on sodi v krog ljudi, ki z racionalizacijami izboljšujejo delovne priprave in postopke. Največji uspeh v inovacijski dejavnosti je dosegel leta 1979 z inovacijo Hladno krivljenje okroglega jekla. Zanj je skupaj s sopredlagatelji dobil tudi prvo nagrado na letnem občinskem inovacijskem natečaju.

Spričo svoje usmerjenosti k delu in resnemu življenju sploh Ivana Gaveza ne skrbi, kakšna bo njegova prihodnost in prihodnost njegovih otrok.

"Vse kar sem v življenju dosegel, sem dosegel z delom in ne z dobrimi osebnimi zvezami. Vedno me je vodilo prepričanje, da je vsako delo častno, in tako sva z ženo vzgajala tudi najine otroke. Kdor se ne boji dela, se mu ni treba bati prihodnosti," je pribil, preden sva se razšla.

Josip Bačić, ESO

## IZ SRCA TI PESEM ZVENI

Iz srca ti pesem zveni,  
lepa, vedra in poštena.  
Iz srca tvojega hrabrega,  
močnega kot gorska stena.

Iz srca, ki vztrajno išče  
v globinah moč življenja -  
iz duha, ki silno ljubi  
toplo solzo hrepenenja.

Dokler tvoje srce bije,  
črno zlato teče, teče...  
Za ljubezen lepo, živo  
kuješ ure, kuješ dneve.

Živi naj sedanost naša  
za bodočnost lepšo,  
tovariš rudar!  
Priatelj, stiskam ti roko  
in kličem: SREČNO!  
Hvala ti za dar!

## ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem delovnemu kolektivu delovne skupnosti RLV Zračenje za darovano cvetje ob izgubi našega očeta Ivana Kajbe. Hvala tudi sodelavcem, ki so se udeležili pogrebnega obreda.

Žalujoči sin  
Jože Kajba

## ODŠLI V POKOJ



Stefan ZALOKAR,  
upokojen 24. februarja 1983

Rojen 13. decembra 1928  
v Slatini pri Planini. Poročen  
je bil s Franciško, rojeno Zorko,  
ki pa je že umrla.

Od 1. aprila 1975 je neprekinjeno delal v RLV, prej pa od leta 1966 v RŠC Velenje. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami Škale, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in pohvale za udarniško delo.



Stanislav HROVAT,  
upokojen 28. februarja

Rojen 28. aprila 1931  
v Ljubnici pri Celju. Poročen  
s Franciško, rojeno Ostruh.

Od 1. septembra 1956 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Steber 8 in konec leta 1975 nazaj v Jamo vzhod, sedaj skupaj z Jamo zahod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1971 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Jože LOMŠEK,  
upokojen 28. februarja

Rojen 11. avgusta 1934  
v Trbovljah. Poročen z Ivico,  
rojeno Šebolj.

Od 17. avgusta 1961 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani vrtalec v Jami zahod. Leta 1977 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in priznanja za vestnega delavca.

Stanislav ŠVARC, upokojen 28. februarja

Rojen 7. oktobra 1929 v Ravnah nad  
Šoštanjem. Poročen z Marijo, rojeno Skornšek.

Od 6. oktobra 1952 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Steber 8, sedaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.



Upokojenec Stanislav ŠVARC

Leta 1956 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1961 za kvalificiranega kopača in leta 1965 še za strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Franc JELENKO,  
upokojen 2. marca

Rojen 25. marca 1932  
v Skomarjih pri Slovenskih Konjicah.  
Poročen s Slavko, rojeno Jezernik.

Od 16. septembra 1954 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo prekinjivjo pa že od leta 1951. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1971 je bil premeščen v Jamo zahod, sedaj skupaj z Jamo vzhod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1957 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1961 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Vinko VUČINA,  
upokojen 2. marca

Rojen 8. maja 1929  
v Šoštanju. Poročen z Marijo,  
rojeno Vanovšek.

Od 25. marca 1958 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1970 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1973 nazaj v Jamo vzhod, leta 1976 v Jamo Škale, leta 1979 v Jamo Preloge in leta 1980 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1964 za kvalificiranega kopača in leta 1972 še za strelca.

Vseskozi aktiven med modelarji v Šaleški dolini.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri delovni organizaciji in pohvale za udarniško delo.

Jože PODBREGAR, upokojen 3. marca

Rojen 12. januarja 1933 v Žarujah pri Ljubljani.  
Poročen z Jelko, rojeno Martinovcič.

Od 23. avgusta 1961 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamsko mehanizacijo in transport in leta 1977 v Jam ski transport, kjer je delal do upokojitve.



Upokojenec Jože PODBREGAR

Leta 1964 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Jože KOVAČ,  
upokojen 4. marca

Rojen 1. januarja 1935  
v Ljubnici pri Vitanju. Poročen  
s Štefanijo, rojeno Jančič.

Od 17. avgusta 1960 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1967 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1969 v Jamo zahod, leta 1970 v Jamo vzhod, leta 1973 v Jamo zahod, leta 1974 v Jamo vzhod in leta 1977 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Silvester ŠKORJANC,  
upokojen 8. marca

Rojen 1. januarja 1938  
na Paškem Kozjaku. Poročen  
z Marijo, rojeno Klančnik.

Od 1. marca 1960 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo prekinitevjo pa že od leta 1953. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1965 je bil premeščen v Jamo zahod, leta 1966 v Jamo vzhod, konec leta 1966 v Jamo zahod, leta 1970 v Jamo vzhod, leta 1974 v Klasirnico, leta 1975 v Jamo Škale in leta 1977 v Zračenje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1963 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Janez HRIBAR,  
upokojen 10. marca

Rojen 14. septembra 1932  
v Kamniku. Poročen z Marijo,  
rojeno Kumer.

Od 15. aprila 1954 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo pre-

kinitvijo pa že od leta 1951. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1976 je bil premeščen v Storitve in leta 1980 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1959 je opravil izpit za strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, diplome za prizadevnost na predvojaških vajah in knjige za vestno opravljanje dela.



Franc LEDINEK,  
upokojen 12. marca

Rojen 3. julija 1933  
v Gaberkah pri Šoštanju. Poročen  
z Marijo, rojeno Koprivc.

Od 25. februarja 1956 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1973 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1974 v Jamsko mehanizacijo (in transport), kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1963 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Lenart JUVAN,  
upokojen 14. marca

Rojen 5. novembra 1931  
v Razborju pri Šoštanju. Poročen  
z Elico, rojeno Hudovernik.

Od 1. maja 1974 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo prekinitevjo pa že od leta 1950. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v rudniškem zunanem obratu. Leta 1978 je bil premeščen v Kopalnico, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Marjan PRAZNIK,  
upokojen 15. marca

Rojen 25. marca 1934  
v Družmirju pri Šoštanju. Poročen  
z Rozalijo, rojeno Šaloven.

Od 20. marca 1956 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo prekinitevjo pa od leta 1950. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1970 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1974 nazaj v Jamo vzhod, sedaj skupaj z Jamo zahod Jamma Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1959 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1963 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in pohvale za požrtvovalno delo.





Jakob MIKLAVŽINA,  
upokojen 16. marca

Rojen 15. julija 1931  
v Ravnah nad Šoštanjem. Poročen  
z Ivano, rojeno Mravljak.

Od 1. maja 1974 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo prekinitvijo pa že od leta 1948. Zaposlil se je kot nekvalificirani delavec v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Jože ROZMAN,  
upokojen 18. marca

Rojen 9. septembra 1934  
v Paki pri Vitanju. Poročen je bil  
z Erno, rojeno Grašič, ki pa je že umrla.

Od 20. marca 1957 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1968 je bil premeščen v rudniški zunanji obrat, leta 1972 v Jamo vzhod, leta 1973 v Steber 8 in leta 1980 v Kopalnico, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1964 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Janko SENTE,  
upokojen 19. marca

Rojen 14. novembra 1936  
v Martinovcu. Poročen s Terezijo,  
rojeno Smonkar.

Od 8. januarja 1966 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot teracer v RŠC Velenje. Nazadnje je delal v TOZD RLV Izobraževanje, kjer je opravljal dela in naloge inštruktorja dela v vzgojnoizobraževalnem A programu.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in 2-kratni udarnik.



Alojz LINDIČ,  
upokojen 23. marca

Rojen 13. maja 1932  
v Vidmu pri Sentjanžu. Poročen  
s Karolino, rojeno Dragar.

Od 6. marca 1961 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je

kot kvalificirani vrtalec v Jami zahod. Konec leta 1961 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1966 je opravil izpit za visoko kvalificiranega vrtalca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Ivan GLAŽAR,  
upokojen 24. marca

Rojen 4. februarja 1936  
v Spodnjem Doliču. Poročen  
s Terezijo, rojeno Podjavoršek.

Od 16. januarja 1973 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Klasirnici, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Nedib MEDARA,  
upokojen 24. marca

Rojen 25. marca 1937  
v Kotor Varušu. Poročen s  
Fadilo, rojeno Dogled.

Od 14. januarja 1971 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo prekinitvijo pa že od leta 1964. Zaposlil se je kot kvalificirani zidar v Jamskih gradnjah. Leta 1976 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1979 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1972 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Jakob KLENOVŠEK,  
upokojen 25. marca

Rojen 25. aprila 1929  
v Jurkloštru pri Celju. Poročen  
z Marijo, rojeno Hribar.

Od 13. maja 1964 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo prekinitvijo pa od leta 1962. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1973 je bil premeščen v Steber 8, sedaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Ivan LOPAN, upokojen 31. marca

Rojen 11. maja 1927 v Spodnjem Doliču.  
Poročen z Marijo, rojeno Klančnik.

Od 15. januarja 1952 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se



Upokojenec Ivan LOPAN

je kot nekvalificirani delavec v Klasirnici. Leta 1962 je bil premeščen v Jamo vzhod in leta 1975 v Jamsko mehanizacijo (in transport), kjer je delal do upokojitve.

Leta 1971 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Anton MAHKOVEC,  
upokojen 31. marca

Rojen 15. januarja 1934  
v Kresniških poljanah pri Ljubljani.  
Poročen z Marijo, rojeno Ribič.

Od 5. decembra 1955 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo prekinitvijo pa že od leta 1951. Zaposlil se je kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1962 je bil premeščen v RŠC Velenje, leta 1963 v Jamo vzhod, leta 1975 v Steber 8, konec leta 1975 v Jamo vzhod in leta 1977 nazaj v Steber 8, sedaj Jampa Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1965 je opravil izpit za visoko kvalificiranega delavca rudarske stroke.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in priznanja za organizacijo dela mladine.



Egidij SLATINŠEK,  
upokojen 1. aprila

Rojen 26. julija 1932  
na Paškem Kozjaku. Poročen  
s Stanislavo, rojeno Vivod.

Od 6. oktobra 1954 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1974 je bil premeščen v Jamo Škale, leta 1976 v Steber 8 in leta 1981 v Jamo Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1964 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1973 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Friderik LAMOT, upokojen 8. aprila

Rojen 10. maja 1933 v Rakovcu pri Mariboru.  
Poročen z Marijo, rojeno Roudi.

Od 18. junija 1959 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1973 je bil premeščen v Steber 8 in leta 1975 v Jamsko mehanizacijo (in



Upokojenec Friderik LAMOT

transport), kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Alojz GUČEK,  
upokojen 11. aprila

Rojen 3. junija 1932  
v Lešju pri Celju. Poročen z  
Marijo, rojeno Jazbinšek.

Od 3. avgusta 1966 je neprekinjeno delal v našem rudniku. Zaposlil se je kot rudarski nadzornik v Jami vzhod. Leta 1977 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.



Zdravko TAMŠE,  
upokojen 15. aprila

Rojen 7. marca 1935  
v Plešivcu. Poročen z Ivanko,  
rojeno Ježovnik.

Od 15. septembra 1957 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo prekinitvijo pa od leta 1950. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1973 je bil premeščen v Steber 8 in leta 1980 v Jamo Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1960 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1963 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, priznanja za prizadevnega delavca in reda dela s srebrnim vencem.



Ivan CAF,  
upokojen 16. aprila

Rojen 23. decembra 1933  
v Jakobskem dolu pri Mariboru.  
Poročen z Elizabeto, rojeno Oštir.

Od 25. marca 1955 je neprekinjeno delal v RLV, s krajšo prekinitvijo pa od leta 1952. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1966 je bil premeščen v Jamo zahod,

leta 1968 nazaj v Jamo vzhod in leta 1973 v Steber 8, sedaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1963 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji ter medalje dela.

---

(Po podatkih iz kadrovske službe RLV in oddelka socialne službe SOZD REK Titovo Velenje za pokojninsko in invalidsko zavarovanje pripravila Vesna KORES.)



### Pol za šalo, pol za res

## ALKOHOL JE UZROK SVEMU

Ej drugovi svi vi znate  
škalske Jame kamarate -  
nadarene s puno šale,  
što velike a što male.  
Zaposleni na sve strane  
u jami im nema mane.  
Pošteno se i to vraća,  
idu dani, dode plaća.  
Dok u džepu dinari im zvone,  
posjećuju mnoge gostione.  
Uz piće im živjet veselije  
i alkohol slatko im se pije;  
što rakije, vodke i konjaka,  
a što piva, vina i vinjaka.  
Sve se pije - nikad dosta nije,  
naručuju turu iza ture,  
usta piju kao prazno bure  
što se puši i olako sruši.  
Oj drugovi, da li vi to znate,  
u piću se loše ponašate,  
jer se može umjereno piti  
i ljutog se pića ne napiti!  
Da li bi mogli pristojnji biti  
u gostione manje ulaziti?  
To je savjet za sve pojedince  
koji imaju slabije živce,  
jer su spremni nekulturni biti  
i velike probleme praviti.  
Češće vidiš drug se s drugom tuče,  
neka flaša i o glavu puče.  
Curak krvi teče niz obraze -  
hitna pomoć - doktori dolaze!  
Pa mu glavu u bijelo zaviše  
s nosilima u kola staviše.  
Zvuk sirene - plavo svjetlo sija;  
plavi kombi - stiže milicija,  
da se vidi tko je što skrivio  
i kakve je probleme činio.  
Ne pitaju što si pijan bio,  
nego što si probleme pravio.  
Mnogi su rudari alkohol zavolili,  
previše ga htjeli i previše pili.  
Za glavni cilj ima ova tema:  
osuditi alkohol - uzrok svih problema.  
Da rudari piju manje alkoholnih pića -

molimo za savjet Fadila Krupića;  
da ukaže svojim savjetima  
i pomogne našim rudarima,  
da bi manje alkohola pili,  
do sebe i drugih prijazniji bili.

## KRITIKA JE PALA NA DOKTORE



Oj doktori, vi učene glave -  
ne bi smjeli tako,  
bolovanje davati olako.  
Bolovanje treba bolesnima,  
a posao pripada zdravima,  
da zbog zdravlja ne bi болоvali  
i sa posla često ostajali.  
I doktora svakojakih ima,  
često pišu bolovanje svima.  
U toj pjesmi riječi ne biram  
i doktore zato kritiziram,  
da bi ipak malo bolji bili  
i bolesne bolje ozdravili.  
Zdravima zdrave savjete dali -  
svoju savjest bolje opravdali.  
Navodim vam pravo stanje  
gdje zdrav traži bolovanje:  
Obraća se doktorima  
i bolesno glavom kima.  
Liječnik pita: Što vas boli?  
Iskreno me gledajte u lice...  
dok na uši stavlja slušalice -  
bolovanja neću dati,  
nemojte mi sad lagati.  
Eh doktore...  
Baš ni meni nije lako -  
kako ću vam objasniti... kako?  
Cijelu noć se mučim -  
zaspati ne mogu.  
Kod kuće mi loše stanje,  
kao umrijet trebam bolovanje.  
Jedno deset do petnaest dana...  
Kod kuće mi mlada žena sama.  
Telegramom javlja bolesna je...  
Moja pomoć prijeko potrebna je.  
Kako znate i možete,  
bolovanje opravdajte!  
Iskrenost je dobra strana  
što se tiče bolovanja,  
spreman sam vam potpisati,  
a vi meni obećati!  
Da nećete više  
smišljat "teških stanja"  
koja rješavaju samo bolovanja.  
Usudit se ne bi smjeli više  
jer nepravda nama ne miriše -  
potpisati zdravom bolovanje!  
Za nas je to kao kažnjavanje.  
I tako rudarski liječnici  
umjesto da bolesne ljude liječe,  
savjest ih i dalje proganja i peče;  
jer zdrav još uvijek boluje od laži,  
kad za zdravlje bolovanje traži.

Stipe Kostreš, Jama Škale

### Na slici!

Kaj neki bi bilo? Korenike posekanih drevs tam' prek ceste  
mimo bifeja Ere v zgornjem delu našega lepega mesta -  
vse črvojede in zveržene zaradi vsega, česar so bile delež-  
ne od zgoraj od tistih, ki so jih zmagale pijača in (prestane)  
dobrote onstran ceste v bifeju... Pravijo pa tudi, da bi taka bi  
la prognostična rentgenska slika dveh "kameratov", ki se ne  
mislita odpovedati dobrotam pod streho tega bifeja! /Uredniš-  
tvo in - kaj mislite, kdo še?/

# Prvomajska nagradna križanka

		Sestavljen in narisan od: <b>LoM</b>		<b>VLADARKA</b>	<b>VELIKO FINSKO JEZERO</b>	<b>ANGLEŠKI POLITIK (Clement R.)</b>	<b>UTEŽNA ENOTA</b>	<b>ITALIJAN. MOŠ. IME</b>	<b>MESTO V VZH. PAKISTANU</b>	<b>CELJSKO TRG. PODJETJE</b>		
<b>ŽVEPLO</b>		<b>KOROŠKO KULT. SREDIŠČE</b>	<b>PROUČE = VALEC ŠEG</b>	<b>TUJE MOŠ. IME (OKRAZ. OSWALD)</b>			<b>SKRAJ. KO. NEG. POL. OTOKA VRŠTA MAMILA</b>			<b>PAMET, RAZUM</b>		<b>EDVARD KARDELJ PODVRŽE = NOST OMEHUJENI</b>
<b>TEHNIŠ. SREDNJA ŠOLA</b>				<b>PLATINA VARJENO MESTO</b>		<b>... VILER</b>				<b>VRŠTA POL. PRAEVODNIKA</b>		
<b>ODPADLA KAČJA KOŽA</b>					<b>RIMSKA 1000</b>	<b>STAR DENAR, DROBIŽ RIMSKA 1</b>					<b>KOSOVSKA MITROVICA in VRANJE</b>	
<b>DOLG PLAŠČ BREZ ROKAVOV</b>								<b>100 m<sup>2</sup></b>			<b>MUSLIM. MOŠKO IME (MEMIČ)</b>	
<b>PRIPADNIK AVAROV</b>											<b>ČAST, SLAVA, POŠTENJE (nem.)</b>	
<b>SKAND. DROBIŽ</b>				<b>INSERAT</b>							<b>DOMAČE MOŠ. IME (Rudolf)</b>	
<b>Božidar Nikolič</b>			<b>KISIK - PREDPONA iz ZDRAVSTVA</b>								<b>KRANJ</b>	<b>JOD ČOLNI iz DREVESNIH DEBEL</b>
<b>DESNI PRITOK KOLUBARE</b>											<b>POGAN</b>	<b>SOL. KLOROVE KISLINE</b>
<b>ENAK, RAVEN</b>											<b>Zupancič Otoc</b>	<b>ARGON in KALIJ TROJA</b>
<b>VINORODNA RASTLINA</b>												
<b>BIZANTIN. VOJSKO = VOĐJA</b>					<b>VRŠTA IGLAVCA</b>	<b>NAZIV</b>	<b>PODIEM. HODNIK</b>	<b>ORANŽADA</b>	<b>POSTAJA MILICE KLICA</b>		<b>BOSANSKO MESTO Z RUD. SVINCA ATLET. DISK. CIPLINA</b>	
<b>POENOSTA VLJENA OBLIKA ESPERANTO</b>				<b>OKOREL. BRADNIK Pavle Popović</b>							<b>REKA SKOZI München</b>	
<b>CELJE</b>			<b>DOLINA VELIKE MORAVE</b>								<b>RALKA AMPER</b>	
<b>Albert Camus</b>			<b>PRELAZI</b>							<b>TATARSKI VLADAR</b>		<b>Ivan Tavčar</b>

Rešitve s svojim točnim naslovom pošljite v uredništvo Rudarja do 15. maja. Izmed pravih rešitev bomo tri izžrebali in nagradili s knjigami v vrednosti okrog 575, 345 in 230 dinarjev. /Uredniški odbor/

Srečno!

Želimo vam prijetne praznike!